

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 166 (1666) ♦ П'ятниця, 5 вересня 1997 року ♦ Ціна договірна

ПОДАЙТЕ КАБМІНУ НА ПРОГРАМУ!

Факт...

Прем'єр-міністр України Валерій Пустойтенко звернувся до Голови Верховної Ради України Олександра Мороза з пропозицією висловити своє бачення і надіслати відповідні пропозиції до програми діяльності Кабінету міністрів, яка розробляється нині. У посланні на ім'я Олександра Мороза відзначається, що головним завданням програми є відпрацювання реальних шляхів подолання кризових явищ, створення умов для забезпечення економічного зростання в країні і на цій основі — поліпшення життя населення.

Відповідні звернення глава уряду надіслав також головам комітетів Верховної Ради, лідерам депутатських фракцій і груп.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОНСТИТУЦІЇ ЗАМАЛО? ПОТРІБЕН ПОЛІТИЧНИЙ МЕХАНІЗМ

Заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка зустрівся з Президентом України Леонідом Кучмою. Під час бесіди обговорювалися питання конструктивного співпраці уряду та парламенту в процесі підготовки та прийняття бюджету 1998 року.

Глава держави запропонував сконцентруватися на розв'язанні нагальних економічних питань, виважено підходити до пропозицій щодо збільшення в бюджеті соціальних виплат. На думку Президента, ці питання можуть бути реально вирішені тільки за умови поліпшення справ в економіці.

Віктор Мусіяка та Леонід Кучма дійшли згоди про можливість створення спеціальних комісій з представників усіх гілок влади для з'ясування найспірніших позицій, зокрема по законах, на які Президент наклав вето. На їхню думку, такий політичний механізм дасть змогу налагодити тіснішу та конструктивнішу роботу між різними гілками влади та усунути суперечності, які гальмують законотворчий процес. Тільки ось у чому питання: невже мало Конституції?

У комітетах Верховної Ради

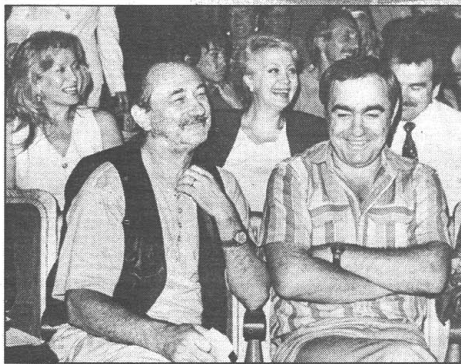
Комітет з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування працює над підготовкою законодавчих актів, необхідність прийняття яких випливає з вимог Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

На розгляд Верховної Ради подано законопроект про вибори органів та службових осіб місцевого самоврядування. Розробляється законопроект про адміністративно-територіальний устрій України, який прийнято в першому читанні, завершується робота з підготовки законопроекту про столицю України — місто Київ. Робочі групи готують пропозиції до проекту закону про місцеві податки і збори, поданого Кабінетом міністрів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Річка лицедійства повернеться у свої береги.

А Ступка буде Ліром

Сьогодні «Енеїдою» — своєю «візитівкою» — розпочинає 78-й сезон Національний академічний драматичний театр імені І.Франка.

Є щось антиприродне в тому, щоб зазірати за лаштунки і копірситися в «внутрішню» театральну організацію. Та коли ви все-таки дозволили собі таку нетактовність, сприймайте побажання як належне.

Фойє (власне, з нього, а не з гардероба, починається театр): парадні сини, де за кілька днів до осені спільно підфарбовували стіни і стелю.

Збір трупи тиждень тому: просто збори трудового колективу. Зал заповнено більш як наполовину. Всі поки що посміхаються, бо ще не встигли поспувати нерви одне одному.

(Закінчення на 13-й стор.).

Повідомлення

Як повідомив 4 вересня ч.р. головний лікар Республіканської клінічної лікарні Володимир Свиридов, загальний стан здоров'я Голови Верховної Ради України Олександра Мороза задовільний. Відхилення від нормального процесу післяопераційного періоду немає.

У стані здоров'я першого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка відмічено стійку позитивну динаміку.

Прес-служба Верховної Ради України.

Україна - ЄС: партнерство та співробітництво

Сьогодні в Києві розпочинається перший в історії відносин України та ЄС саміт. Участь у ньому візьмуть Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Валерій Пустойтенко, голова Європейської комісії Жак Сантер та Прем'єр-міністр Люксембургу (держави, що головує нині в Європейському союзі) Жан-Клод Юнкер. Обговорюватимуть перспективи втілення в життя Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським союзом, шляхи взаємодії у подоланні наслідків аварії на ЧАЕС, питання торгівлі, освіти тощо.

У правовій державі без права

Лист на першу сторінку

Мені досі не виплатили зарплату за грудень 1992 року, січень, лютий, березень 93-го, не виплатили відпускні. 4 жовтня 1996 року Слов'янський міський суд ухвалив рішення відрахувати з товариства «Саламандра» на мою користь 140 гривень. З того часу минуло 11 місяців, а рішення те ніхто й не збирається виконувати. Застрашував себе та чотирьох онуків на 15 тисяч 500 карбованців, внески давно сплачено, але

гроші ніхто не повертає. Хіба в правовій державі допустили б таке беззаконня? У жовтні мені виповниться 80 років, та, мабуть, доки я ще живий, не зможу одержати за 62 роки трудового стажу свої кровні важкою працюю зароблені гроші.

З повагою Степан ФІРОНОВ,
ветеран війни та праці.
Червоний Ліман Донецької області.

○ Уряд розширив перелік товарів промислового призначення, заборонених до вивезення з України.

○ Нацбанк України продовжив строк обміну карбованців на гривні до 31 грудня ч.р.

○ У Києві пограбовано кореспондентський пункт американського агентства Асошіейтед Пресс.

○ У Запорізькій області 106 житлових будинків залишаються підтоплені внаслідок зливи.

P.S.

У комітетах Верховної Ради України

(Початок на 1-й стор.)

На засіданні комітету розглянуто низку питань, пов'язаних з реалізацією правових актів щодо діяльності місцевих органів влади. Депутати схвалили пропозиції про внесення змін до окремих статей Закону України «Про бюджетну систему України», бо їх положення не відповідають загальним принципам місцевого самоврядування.

Затверджено висновки з окремих проектів постанов, внесених на розгляд Верховної Ради, які стосуються призначення позачергових виборів Київради.

Народні депутати визначили процедуру розгляду нового складу Центральної виборчої комісії, а також прийняли рішення з окремих питань адміністративно-територіального устрою України.

***

Комітет у закордонних справах і зв'язках з СНД за участю представників профільних міністерств та відомств України обго-

ворив подані урядом проекти законів про ратифікацію кредитної угоди (Проект підтримки соціального захисту) між Україною та Міжнародним банком реконструкції і розвитку, угоди між урядом України та урядом Азербайджанської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій, фінансового протоколу між урядом України та урядом Французької Республіки щодо надання гарантії для фізичного захисту Запорізької АЕС і ухвалив підтримати внесення зазначених законопроектів на розгляд Верховної Ради України.

Комітет розглянув також звернення Міжнародної групи парламентаріїв з проблем Чечні щодо надання матеріально-технічної допомоги чеченському парламенту, будинок якого було зруйновано під час війни 1994–1996 років. Висловивши підтримку чеченському парламенту, комітет ухвалив розробити в Управлінні справами Верховної Ради України конкретні форми і шляхи такої допомоги.

Прес-служба Верховної Ради України.

Початок процедури імпичменту?

Комітет з правової політики і судово-правової реформи Верховної Ради України на засіданні у середу прийняв рішення ініціювати початок процедури імпичменту Президента України Леоніда Кучми, повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» член комітету, народний депутат Тарас Стецьків. За його словами, підставою для такого рішення комітету стало неодноразове відхилення Президентом прийнятого парламентом Закону про місцеві держадміністрації.

Цей закон було прийнято парламентом і кілька разів повернуто Президентом на повторний розгляд. Депутати неодноразово долали вето Президента, однак, на думку Л. Кучми, ці рішення було прийнято з порушенням процедури голосування і без розгляду всіх пропозицій Президента. За даними гідних джерел, за це рішення проголосували 7 з 10 присутніх на засіданні членів комітету. За словами Т. Стецьківа, рішення розпочати процедуру імпичменту буде внесено на розгляд парламенту.

Відповідно до Конституції, питання про усунення Президента з посади ініціюється більшістю від конституційного складу Верховної Ради. Для проведення розслідування парламент створює спеціальну слідчу комісію, до складу якої включають спеціального прокурора і спеціальних слідчих. За наявності підстав парламент не менш ніж двома третинами від конституційного складу приймає рішення про звинувачення Президента. Рішення про усунення Президента з посади приймають трьома третинами голосів депутатів за наявності висновків Конституційного і Верховного судів.

Посла цікавлять плани Верховної Ради

Заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка прийняв Надзвичайного і Повноваженого Посла ФРН в Україні Ебергарда Гаїкена на його прохання. Зустріч між послом ФРН та керівництвом Верховної Ради дала стати регулярними. Ебергард Гаїкен був присутній на відкритті восьмої сесії ВР, отже під час розмови з Віктором Мусіякою пошкварився, які питання розглядає парламент під час нинішньої сесії. Віктор Мусіяка розповів, що на порядку денному — чимало важливих і, можна сказати, провідних питань. 15 вересня за домовленістю з Кабміном до ВР надійде проект бюджету на 1998 рік. Чимало дискусій спричиняє проект закону про вибори, а також ратифікація підписаних президентами України та Росії двосторонніх документів.

Ебергард Гаїкен висловив прохання, щоб парламентарії ще раз звернулися до закону, згідно з яким гуманітарна допомога підлягає оподаткуванню. На думку посла, необхідно, щоб таку допомогу визнавали гуманітарною не тільки в Німеччині, а й в Україні.

Урок для уряду

З початку нового навчального року в Україні страйкують вчителі 62 шкіл, повідомила в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» перший заступник голови ЦК профспілки працівників освіти і науки України Галина Піддубна.

Найскладніша ситуація з виплатою зарплат вчителів, працівникам дошкільних та позашкільних закладів, які фінансуються з місцевих бюджетів.

Профлієр зазначила, що цілком виплатено зарплату працівникам освіти вузів, технікумів і профтехучилищ, які фінансуються з державного бюджету.

Г. Піддубна також повідомила, що у ряді областей заборгованість у зарплату погіршається шляхом взаємозаліку плати за житлово-комунальні послуги, а також товарів.

Водночас, за інформацією Міносвіти, і вересня в Україні не розпочали заняття лише 50 шкіл: 26 — в Доноській і 24 — в Чернігівській областях. Як повідомив на прес-конференції міністр освіти Михайло Згуровський, уряд надав цим регіонам субсидії (по 4 мільйони гривень) на погашення заборгованості у зарплату вчителям.

Подайте Кабмінові на програму!

(Початок на 1-й стор.)

... і коментар

За всієї поваги до прагнення Прем'єр-міністра Валерія Пустовийтенка зібрати цінні думки, щоб на їх основі підготувати програму діяльності уряду, слід усе ж таки зауважити: це щось новеньке у стосунках тіло влади. І не тільки новеньке, а й не передбачене Конституцією України. Можна зрозуміти пана Пустовийтенку в його багаторічній догоді усім парламентаріям, щоб програма діяльності уряду пройшла, так би мовити, гладко і м'яко під час її затвердження у законодавчому органі. Але, погодиться, коліскові тут ні до чого.

Вони, початку виникли в Кабінеті міністрів у вигляді меморандуму між законодавцем і виконавцем. У такому документі, мабуть, шлося б про те, що конкретну відповідальність за політико-економічні кроки треба ділити навпіл, бо треба жити дружно. Скажімо, затримався ухвалення бюд-

жету — не винен ані уряд, ані Верховна Рада, бо діє ж, так би мовити, меморандум про співпрацю (читай: про ненапад). Така собі іділія у тодішніх небесах. Ніякого тлоі грому, ніяких тоді блискавок. Так, усі впроти розлування скандали і за консолідацію, хтось конкретно, а саме — відповідна влада гілка, її керівник, не відповідальності за виконання своїх повноважень. Така ідеологія закладена в самі Конституції України системою стримувань і противаг для влади, котра має функціонувати за принципом її поділу на законодавчу, виконавчу і судову. Мало того, що цей принцип рується перебуванням народних депутатів на посадах в уряді, так його намагаються знівельовати й політичними заграваннями. Адже, скажімо, меморандум не є конституційний документ, а лише політичний, не передбачає ніякої відповідальності за його дотримання чи недотримання. Він може бути використаний лише як підстава для звинувачень парламен-

ту в гальмуванні бюджетного процесу, як це було торік, нагнітаний пристрастей навколо передвиборчих баталій. Тепер, коли ідею меморандуму було відкинута парламентаріями, з'явилася нова: зажадати від Голови Верховної Ради і комітетів пропозицій щодо програми діяльності уряду. Знову ж таки постає проблема відповідальності. Уявіть собі, що такі пропозиції законодавчі подали, уряд їх скомпонував і подав на затвердження тим самим законодавцем. Якщо така програма раптом не буде схвалена, винен парламент. У разі ж затвердження парламентом винуватим наслідків її виконання знову ж таки залишаться Верховна Рада. Якщо програма не буде реалізована, то є можливість довести її нерезальність. А уряд нібито ні при чому: він ухвалював пропозиції.

Крім усього цього, уявімо собі глобальні завдання, котрі постане у разі прийняття пропозицій уряду перед парламентом: «відпрацювання реальних шляхів подолання кризових явищ, створення

умов для забезпечення економічного зростання в країні і на цій основі — поліпшення життя населення». Скільки часу потрібно законодавцям, щоб подати такі пропозиції? І це тоді, коли протягом восьмої сесії парламент має розглянути близько 30 законодавчих актів, 150 з яких передчергові. Це і бюджет, і Цивільний кодекс, і закони на розвиток Конституції України. А ще треба врахувати: відкладання терміну затвердження програми діяльності уряду в парламенті автоматично працює на продовження терміну, протягом якого вже новий парламент не матиме змоги порушити питання про відновлення уряду. Адже протягом року з дня затвердження програми діяльності уряду питання про відповідальність не може розглядатися Верховною Радою.

Отже, така собі беззвинна пропозиція Прем'єр-міністра може спрацювати досить ефектно, у разі її серйозного прийняття парламентаріями. Мабуть, Валерій Павлович хотів якраз краще. Та може вийти, як завжди — винен законодавець. Це якщо ігнорувати Конституцію.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

На тонні цукру втратили по 200 доларів

Не піддавайтесь песимізму, коли бачите обабіч автортрас шеренги сільських трудівників з мішками цукру на продаж. Принаймні не думайте, що це очокни прибути українським «біле золото», навіть коли знаєте про витрати російського керівництва, котрі встановили на цей продукт шалене мито. Покупці цукру вистає. Але це оптовик, котрі готові закуповувати великі партії — від 10 до 100 тонн. На жаль, роздавач цукру на зарплату сільгоспробирникам, ми розробили оптовий ринок на дрібнопробирників і від цього маємо проблеми... Зокрема, на кожній тонні цукру фактично втратили по 200 доларів.

Приблизно така картина вимальовується після спілкування журналістів на прес-конференції з колишнім міністром сільгоспроду, доктором економічних наук Павлом Гайдучком, який постав перед нами уже заступником глави адміністрації Президента України. Отримавши нещодавно цей пост, він працює, як сам висловився, над питаннями соціаль-

но-економічної, і зокрема аграрної, політики Леоніда Кучми. Щоб уникнути цієї дрібнопробирної торгівлі цукром (читай — насамперед виплати зарплат цим продуктом) і сформувати хоча б такий багатоштовпний ринок, який мали раніше, П. Гайдучкий вбачає такий шлях. Треба відмовитися від системи давальницької сировини, хоча б авансувати цукровиробників потрібними для виробництва засобами — насінням, добривами, паливом тощо, віднайти їм хоч частину коштів для виїзду зарплат. Адже працівники цієї галузі, як було сказано, отримували виручку від ніяких затрат під майбутній урожай лише наприкінці цього століття.

Організація оптових ринків (у широкому розумінні слова) — один з векторів президентської економічної політики. Павло Гайдучкий назвав і деякі інші: підтримка підприємництва, зокрема так званого працюючого власника, стимулювання попиту на наші товари, захист внутрішнього ринку (насамперед тарифними методами), зниження податкового

преса на виробника, початкова детінізація економіки.

Окрім того, виконавча влада покладається на поглиблення комплексного регіонального галузевого аналізу (чому одна й та сама галузь в одному регіоні дає більшу віддачу, а в іншому — мізерну?), на короткострокове планування виробництва (мовляв, зі стабілізацією гривні з'явилася така можливість), вивчення вітчизняного досвіду виробництва (має в кожному регіоні є приклади його зростання).

Від законодавчої влади виконавча чекає прийняття низки найнагальніших законів і вчасного прийняття бюджету-98. Цього разу, як висловився П. Гайдучкий, вона активніше робитиме висновки, якщо процес із затвердження бюджету зволікатиметься. Як і саме, він не сказав, як і не міг за наповненням журналістів довести, що бюджет наступного року ґрунтуватиметься «на новій законодавчій базі» — на законах, які вже працюють...

Анатолій БЕНЬ.

3 Ташкентом легко говорити

У Посольстві Узбекистану в Україні відбувся «круглий стіл» на тему «Україно-узбецькі дипломатичні відносини: шляхи становлення і перспективи розвитку», присвячений шостій річниці проголошення незалежності цієї середньоазійської республіки. Участь у зустрічі взяли заступники міністрів закордонних справ України та Узбекистану Борис Гудима і Шокалім Шоісламов, Тичовський Повірений у справах Узбекистану в Україні Алішер Агзамджоєв, представники зовнішньополітичних відомств обох держав, керівники Товариства друзів

«Україна—Узбекистан». «Нам завжди легко говорити з узбецькими колегами», — зазначив Борис Гудима. — Адже ми нашими державами не маємо жодних проблем чи політичних розбіжностей, нам нічого одне від одного приховувати». Цю думку цілковито поділяє й Шокалім Шоісламов. «Круглий стіл» прийшов у відповідний розмови, промови висловили своє бачення стану двосторонніх відносин, порівняли хід реформи в Україні та Узбекистані, обговорили перспективи подальшої взаємовигідної співпраці.

Видання парламенту — читачам Канади

Цими днями між новоствореним видавництвом Верховної Ради України та видавництвом «Кобзар» Товариства об'єднаних українських канадців (ТОУК) підписана угода про співпрацю.

З української сторони угоду підписав директор парламентського видавництва Юрій Даченко, з канадської — президент ТОУК Юрій Москаль.

Це перша міжнародна угода, яку уклало видавництво ВР України з іноземним партнером.

Вл. інф.

Р. S. Інтерв'ю з президентом ТОУК Юрієм Москалем про співпрацю обох видавництв буде вміщено у вересневому номері журналу «Віче».

Як розв'язати економічну кризу?

Михайло Павловський

Запропоновані «Засади внутрішньої економічної політики України на перехідний період», подані мною до Верховної Ради ще в лютому 1997 року, є своєрідною своєчасною відповіддю на звернення Президента України Леоніда Кучми до Верховної Ради України 8 липня 1997 року, в якому, як ви знаєте, Президент України закликає нас усіх до співпраці, «для мобілізації усіх ресурсів, для таких дій, що здатні не допустити національної катастрофи».

Хочу підкреслити, що у заданому зверненні Президента України є багато тез та пропозицій, які викладені в його доповіді про основні засади економічної та соціальної політики «Шляхом радикальних економічних реформ» і схвалені Верховною Радою в жовтні 1994 року.

Серед них — пропозиції про заснування Вищої економічної ради Президента України, і про взаєморозуміння та злагоду в суспільстві та між галузями влади.

Минуло майже три роки, як було схвалено задані доповіді президента «Шляхом радикальних економічних реформ», де сформульовано кітцеву мету реформ — «постіндустріальне суспільство» України.

Але, природно, постає питання: чому за ці роки Україна не наблизилася до цієї мети — «постіндустріального суспільства», а дедалі швидше від нього віддаляється?

Сьогодні вже і Президент ажіває термін «національна катастрофа», Радник Президента В. Гриньов у співбесіді з А. Гуселем навіть випустив брошуру із назвою «Реформа или национальная катастрофа? Экономика Украины после пяти лет независимости».

Експерти Українського центру економічних і політичних досліджень у своїй аналітичній доповіді (К., квітень, 1997 р.), підготовленій під керівництвом О. Разумков, стверджують: «... якщо економічну деградацію України зупинити не вдасться, то через два-три роки держава буде викреслена зі списку країн, які мають незалежну національну економіку». Далі вони пишуть: «Мабуть, не випадково, що протягом 1991—1996 років Україна стала світовим лідером зі зниження продуктивності праці».

Про загрозливу національну катастрофу свідчать такі цифри: спад виробництва в Україні за перші п'ять років реформ — 55%, а з середини 1997 року воно сягнуло 61,6%. Безробіття з урахуванням прихованого становить 40%, а в нації — 90%. Понад 80% населення проживає за межею бідності, і тільки 1% населення живе заможного. Катастрофічна заборгованість — у заробітній платі, пенсіях, стипендіях. Через беззаперечну лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності України, не пробившись на західні ринки, майже повністю втратила свій внутрішній ринок: 95% товарів широкого вжитку і їжі, 92% харчових продуктів і їжі. Імпорт, мовою вже не йде про науковий електронний виробіток.

Мас міське масове декваліфікація робочої сили, катастрофічна деградація прикладної науки, патентно-ліцензійної діяльності, в цілому науково-технічного потенціалу.

Це є нечувані в сучасному цивілізованому світі спад виробництва, його скорочення і як наслідок — зuboження широкіх верств населення.

У зверненні Президента України до Верховної Ради зазначені позитивні зрушення у трьох напрямках.

Але, як підкреслюється у заданій брошурі В. Гриньова та А. Гуселя, — це тільки ілюзія.

По-перше, сповільнення темпів падіння виробництва та ВВП наприкінці 1996 року подало певну надію на краще, але призводить спаду виробництва в 1997 році розв'язало цю надію.

Крім того, якщо врахувати величезну рівня падіння — 61,6%, то сповільнення подальшого падіння є свідчен-

ням не так стабілізації, як наближення деградації до свого природного підсумку — краху.

По-друге, зростання експорту. Останнім часом експорт справді зріс, але лише в металургії, хімії і експортів в наукоємних галузях, що це більше спотворює структуру економіки, роблячи її ще більше енергозатратною та екологічно небезпечною, а все разом суперечить світовій концепції усталеного розвитку.

І, нарешті, третя, найбільша ілюзія — це стабілізація та зміцнення національної валюти. Річ у тім, що головні причини інфляції не зумовлені, а навпаки, вони ще більше загострилися — це спад виробництва, беззаперечна лібералізація зовнішньоекономічної діяльності, бартер, борги в заробітній платі, пенсіях, стипендіях тощо.

Зменшення дефіциту бюджету, погашення його за рахунок кредитів за цих умов відсуває проблему на пізніше, можна вважати її. Саме в цьому і полягає небезпечність та непридатність монетарної економічної політики для перехідного періоду. Вона позбавляє Україну майбутнього.

Безвідомість ситуації полягає ще й у тому, що в основу економічної стратегії покладено помилкове трифазне поєднання стратегію економічного розвитку Дж. Сакса: фінансової стабілізації, потім розвиток ринкових структур і, нарешті, структурну зміну. Така стратегія відповідала всім умовам сформованого мною закону деградації ринку.

А саме: ринковий механізм саморегуляції (вільний ринок) ефективно може працювати лише за умов раціональної структури економіки, але сам по собі він, у принципі, не здатен формувати макроструктуру економіки. Її можна сформувати лише через цілеспрямоване втручання держави в економіку. А наші пропонують — відлучити державу від втручання в економіку, відкласти на останній етап, на потім, формування структури економіки.

В умовах перехідного періоду неадекватна йому монетарна економічна політика та беззаперечна лібералізація зовнішньоекономічної діяльності штучно породжують кризу валютної, грошової, підприємств України і створюють зовнішню репону розбудови саме ринкової економічної системи в Україні, бо знаєш як її фундамент — власне виробництво.

Але ж США виходили з такої кризи за допомогою економічної революції Кейнса (новий курс Рузвельта) — як системного цілеспрямованого втручання держави в економіку, підпорядкування банківської системи інтересам власного виробництва та розв'язання соціальних проблем і проблем зайнятості.

А наші іноземні експерти пропонують виходити із кризи навпаки — відлученням держави від втручання в економіку з допомогою монетарної економічної політики — контрреволюції Фрідмана до Кейнса.

І, назагалом, як показано у статті автора цього матеріалу «Відомості реформи. Шлях розвитку чи деградації?» («Голос України» 18 червня 1997 р.), ніяких реформ — це шлях до економічної деградації, бо це ідеологія реформ, яку узагальнює у книзі Дж. Сакса та О. Пивоварського «Економіка перехідного періоду. Уроки для України» (К., «Основи», 1996 р.). В ній відображено неоліберальну ідеологію ринку XIV—XIX століть.

Якщо говорити коротко, то траєдія України полягає в тому, що розвинені країни, опираючись на сукупність економічних теорій, серед яких провідні «курсіяні» інноваційна теорія, що започаткована у працях першого міністра фінансів Української Народної Республіки Михайла Тугана-Барановського, із XX століття прямує у XXI століття до моделі постіндустріального суспільства, а Україна, сприйнявши за чужими порадами,

монетарну економічну теорію неоліберальної, неоконсервативної школи, «вернулася до ринкової моделі класичного «дикого» капіталізму Адама Сміта та чизької школи. Як показано у статті автора, саме ця ідеологія реформ є головною причиною кризи неоліберальності, саме в ній лежать виток організованої злочинності та корупції.

Отже, розв'язання проблеми, яку порушив Президент України, не в підписанні угоди про співробітництво та злагоду, а в ідеологічній реформі, в корекції їх курсу. На мою думку, не потрібні ніякі додаткові угоди про компроміс, бо маємо документ найбільшого компромісу в Україні — це Конституцію, за якою і мусимо діяти.

Я хочу підкреслити, що відмовитися від моделі «дикого капіталізму» нас зобов'язує саме Конституція України, яка на відміну від Конституції Росії — є Конституцією розвиненої країни, яка декларує модель змішаної економіки як своєрідну сукупність «соціалізму та капіталізму».

Труднощі розв'язання проблеми тепер уже полягають не в тому, щоб привести курс реформ у відповідність з Конституцією України, а в тому, щоб зважити базисом засобом масової інформації світогляд нашого населення обмежено тільки монетарними цінностями, а інші економічні теорії і течії, зокрема Кейнса, інновацій на М. Тугана-Барановського — поза їх увагою.

Отже, найнагальніше завдання — привести курс реформ у відповідність з Конституцією України.

Виконання цього завдання і присвячені запропоновані мною засади. Зверну увагу на те, що об'єднують ці засади моя монографія «Шлях України», навчальний посібник «Суспільство та економіка перехідного періоду. Шлях України» та ряд статей в періодичних виданнях.

Прийняття цих засад дало б змогу чітко сформулювати стратегію реформ, напрям руху країни. Вони були б основою для розробки довгострокового програм, промислової політики. За цих умов зміни урядів не впливали б так боляче на спад виробництва та зuboження широкіх верств населення.

Засади внутрішньої економічної політики України на перехідний період

1. Вступ.

Саме тепер настав час, коли визначальним чинником суверенітету України є її економічна політика.

Україна як незалежна держава повинна мати й реалізувати ту економічну політику, яка поряд із захистом її державних інтересів вестиме до умов, коли зростатиме життєвий рівень широкіх верств її населення. На відміну від багатьох прийнятих раніше програм, законів тощо, ці засади враховують особливості перехідної економіки і співвідношення державного регулювання та ринкового саморегулювання економіки, стратегію розширення ринку, місце і роль лібералізації зовнішньоекономічної діяльності і з позиції розвиненої країни, і з позиції країни, що розвивається, функції політики захисту свого ринку та свого виробництва, головною метою якої є відродження виробництва України. Засади мають на меті вказати шляхи усунення руйнівних ролі невідалої, побудованої на основі монетарної політики, грошово-фінансової системи на перехідному етапі тощо.

Положення цих засад потрібно врахувати не тільки під час формування внутрішньої економічної політики, програм діяльності урядів, державних програм, а й під час зміни грошово-фінансової системи, формування законів,

які визначали б і зовнішньоекономічну діяльність.

2. Мета

Головною метою економічної політики України є створення умов для реалізації основних положень Конституції України стосовно:

- зростання добробуту широких верств населення і забезпечення умов достойного цивілізованого життя;
- гарантування й забезпечення всіх прав людини — економічних, політичних, гуманітарних, соціальних тощо;
- забезпечення умов економічної самодостатності України як основи національної безпеки, економічної і політичної незалежності держави;
- досягнення Україною стандарту життєвого рівня розвинених країн, коли в основі суспільства — середній клас, що формується на основі достойної оплати кваліфікованої та інтелектуальної праці вченого, лікаря, вчителя, інженера, юриста, діяча культури, кваліфікованого робітника тощо і середніх класів;

— досягнення Україною стандарту життєвого рівня розвинених країн, коли в основі суспільства — середній клас, що формується на основі достойної оплати кваліфікованої та інтелектуальної праці вченого, лікаря, вчителя, інженера, юриста, діяча культури, кваліфікованого робітника тощо і середніх класів;

— досягнення злагоди в суспільстві шляхом реалізації на перехідному етапі об'єднаної тези для українського народу — «зростання добробуту народу за одночасної турботи за відродження духовності, за єдність морального й естетичного ставлення до дійсності, за урахування ментальності усіх національностей української держави»;

— забезпечення шляхом надання переваги і підтримки в суспільстві ліво- та праворадикальних течій і партій, переконання суспільства у безперспективності і крайніх лівих, і крайніх правих політичних поглядів та течій.

Усе це разом відтворює загальноукраїнську ідею загальноцивілізаційного процесу, що ґрунтується на тріаді «духовність — народоловдя — державність».

3. Шлях реалізації «Зasad внутрішньої економічної політики України на перехідний період»

3.1 Корекція шляху реформ

Виходячи з того, що у XX столітті виявилися безперспективність економічного розвитку суспільства з крайніми формами стосовно втручання держави в економіку, — з одного боку класичний (дикий) капіталізм, коли держава зовсім не втручалася в економічну діяльність, а з другого — державний соціалізм, коли держава повністю регулює економічну діяльність; враховуючи досвід розвинених держав, який показав, що найбільш стабільними та спроможними розвиватися є країни зі змішаною економікою, в Україні потрібно скоригувати реформи, перейти від ідеології класичного капіталізму (ідеології вільного ринку) до ідеології змішаної економіки. Така корекція реформ відповідала Конституції України та меті реформ, сформульованій у доповіді Президента України «Шляхом радикальних економічних реформ» і схваленій Верховною Радою України.

Представникам усіх гілок влади у своїй діяльності потрібно виходити з того, що суспільства зі змішаною економікою будуть успішні на прийнятих для України засадах і розумному балансі та взаємодії: ринкового механізму саморегуляції (вільного ринку) та державного регулювання (державного втручання в економіку); праці та власності;

взаємодії одностороннього кількості та економічної думки; конфліктів та консенсусу в політичній боротьбі; рівності всіх форм власності; створення сучасного середнього класу як основи стабільності суспільства; розумної взаємодії лібералізації зовнішньоекономічної діяльності та захисту свого виробництва і свого ринку, поділу влади на законодавчу, виконавчу та судову й порозуміння між ними.

Основою розвитку країн зі змішаною економікою є демократія, наука та (Закінчення на 4-й та 5-й стор.).

(Початок на 3-й стор.).

науково-технічний прогрес. Власність охороняється та забезпечується законом, але форма власності втрачає своє визначальне значення для розвитку суспільства.

Визначальним чинником розвитку суспільства є промислова політика на основі інвестиційної та інноваційної діяльності за умов виваженого балансування лібералізації зовнішньоекономічної діяльності в протекціонізмі.

Змішана економіка — соціалізований капіталізм, або капіталізований соціалізм, відкриває перспективу України до загальноцивілізаційного руху до постіндустріального суспільства.

3.2. Основа реформ

Основою реформ має стати розбудова самодостатньої соціально орієнтованої, державно регульованої ринкової економічної системи. Фундаментом цієї системи, як і будь-якої економічної системи, має стати власне виробництво. Відродження та розвиток власного виробництва — мета всіх програм. Це означає, що в основу стратегії економічного розвитку кладеться трифазна паралельна схема розвитку, коли одночасно розпочинаються структурна зміна макроекономіки (10—20 років), розвиток ринкових форм (3—10 років), грошова стабілізація (3—5 років), а весь процес завершується у період до 20 років.

Ця стратегія повинна замінити застосовану з початку реформ послідовну трифазну стратегію економічного розвитку, розраховану до 40 років, яка передбачала послідовне здійснення грошової стабілізації (3—5 років), розвитку (5—10 років) та структурну перебудову (10—20 років).

Паралельна трифазна схема забезпечує такі переваги розвитку суспільства порівняно з послідовною:

1. завершення реформ за паралельною схемою відбувається майже вдвічі швидше, ніж за послідовною;
2. оскільки реальне зростання добробуту широких верств населення розпочинається з початку фази структурної перебудови, то на той час, коли за послідовної схеми тільки розпочинається зростання добробуту широких верств населення, за паралельної — уже завершуватимуться;

3. за паралельної схеми можна буде опертися на наявний власний науково-технічний потенціал України, а за послідовної — до початку фази структурної перебудови його майже не буде.

Основою структурної перебудови макроекономіки, за прикладом країн, які досягли економічних успіхів під час виходу з кризи (США, Німеччина, Японія, Китай та ін.), має стати промислова політика. Промислова політика повинна опиратися на такі інтеграційні процеси впереводі держави:

1. взаємозв'язок макро- і мікроекономіки;

2. комплексну інтеграцію вітчизняної науки і освіти, науково-технічного і технологічного потенціалу; власного виробника та банківської системи;

Механізм такої інтеграції є комплексні програми випуску завершені науковомої продукції з орієнтацією на внутрішню кооперацію, фінансово-промислові групи.

Внутрішня міжгалузєва кооперація в межах держави є основою самодостатності економіки і, отже, основою економічної безпеки держави.

3.3. Ринкова саморегуляція і державне регулювання економіки

Завдання встановлення співвідношення між ролі ринкової саморегуляції і державного регулювання випливають із того, що українське суспільство є суспільством з перехідною економікою, тому треба врахувати такі особливості ринкової системи:

1. ринковий механізм саморегуляції (вільна конкуренція) діє ефективно тільки за умов наявності ринкової структури економіки, але ринковий механізм саморегуляції не здатен цілеспрямовано формувати цю структуру самостої, без втручання держави. Якщо структура економіки нерациональна, то ринковий механізм саморегуляції починає її нищити (спричиняє кризу);
2. у ринковому середовищі основного рушійною силою є власний інтерес, що в глобальному масштабі переростає у стратегію розширення ринку, яка за відсутності опору або за сприятливих умов переростає у стратегію поглинання (завоювання) ринків.

Оскільки Україні від колишнього СРСР у спадщині дісталася нератіо-

нальна структура економіки, то відлучення держави від регулювання економіки та невиважене залучення до неї ринкового механізму, як це було зроблено на початку реформ, є головною причиною загострення кризи і може призвести до краху державності, якщо не вестись корекцію реформ — відновити цілеспрямоване системне втручання держави в економіку.

Головними завданнями державного втручання (державного регулювання) в економіку мають стати:

1. формування структури економіки на основі промислової політики, до реалізації якої повинні залучатись бюджетні кошти, кредити, інвестиції та всі підприємства незалежно від форм власності;
2. стратегія захисту свого ринку та свого виробника економічними методами;
3. розв'язання соціальних та економічних проблем у державі;
4. забезпечення національної безпеки;
5. розвиток освіти, науки, науково-технічного та технологічного потенціалу, культури, духовності, моралі;
6. захист усіх прав людини — економічних, соціальних, гуманітарних, духовних.

Це означає, що на перехідний період базовою економічною теорією реформ має стати економічна теорія Кейнса та інноваційна, що започаткована у працях Михайла Туган-Барановського, а змістом неприйнятною для перехідної економіки монетарної економічної теорії Фрідмана.

А загальном економічна політика України, за досвідом розвинених країн, має будуватись не на одній якійсь економічній теорії, а на сукупності економічних теорій та течій.

Під час розробки державних програм, законів, формування внутрішньої і зовнішньоекономічної політики потрібно враховувати такі положення:

1. ринкова саморегуляція — це реалізація відомої формули товару (Т) — гроші (Г) — товар (Т), в якій виробництво та грошово-фінансова система існують взаємопов'язано, як нерозривні частини функції банківської системи — кредитування та обслуговування насамперед власного виробництва і податкова функція — фінансування іншої підприємницької діяльності;
2. ринкова економічна система — це взаємодія таких життєво потрібних її складових: власного виробництва; грошово-фінансової системи; системи управління (структури управління); соціальної сфери; екологічної сфери.

За класичного капіталізму держава не втручалась зовсім у цю взаємодію, а це означає, що соціальні та екологічні проблеми не вирішувались.

За державного соціалізму держава втручалась в усі сфери повністю, але їхні проблеми вирішувала не зовсім ефективно.

За змішаною економікою для кожної країни є своє оптимальне співвідношення державного регулювання та ринкової саморегуляції. Як показує аналіз розвинених країн, їх ознакою є інтегральна перевага державного регулювання порівняно з ринковою саморегуляцією. В розвинених країнах падає не вільна, а недосконала конкуренція.

Отже, враховуючи особливості від ринкової саморегуляції і головні завдання перехідного періоду України, — зміна структури макроекономіки, налагодження взаємодії мікро- та макроекономіки, формування промислової політики, — для України ступінь державного регулювання має бути значно більший, ніж у будь-якій розвиненій країні зі стабільною економікою та сформованою структурою макроекономіки.

Тож для України не може бути ефективною, оптимальною економічною моделлю будь-якої країни зі стабільною економікою, рекомендації, прийняті для стабільних економік, можуть мати тільки якісний характер, а застосування таких рекомендацій для розв'язання конкретних кризових явищ може призвести навіть до загострення кризи.

4. Грошово-фінансова система

Грошово-фінансова система України побудована сьогодні на засадах стабільної економіки, коли достатньо лише опосередкованого впливу грошей на виробництво. В основі її покладено монетарну економічну політику — політику «дорогих грошей».

Під час проведення беззастережної лібералізації зовнішньоекономіч-

Як попомати

ної діяльності склалася така ситуація, за якої банківська система України, що є відносно досконалою з позиції ринкової системи взагалі, в масштабах світової економіки стала головним гальмом побудови саме ринкової економічної системи в Україні. Цей висновок стає прозорим у врахуванням того, що фундаментом ринкової системи є власне виробництво.

Сьогодні основна мета товарів широкого вжитку — імпорт (близько 95%), тому це означає, що в межах України українські гроші лідують не на виробництво України, а на фінансування іноземного виробництва. Ця обставина істотно також щодо проблеми неплатежів.

Характерною ознакою кризи є порушення рівноваги грошового обігу, тобто порушення основного закону макроекономіки — закону грошового обігу.

Особливістю монетарної економічної політики є те, що в цьому разі виробництво присутнє тільки опосередковано.

За умов стабільної економіки, тобто за стабільного рівня виробництва та стабільної швидкості обороту грошей, в монетарній економічній політиці вагує твердження про те, що інфляція визначається як добуток відносного дефіциту бюджету на швидкість обороту грошей. Звідси позиція монетарної економічної політики — якомога більше зменшення дефіциту бюджету.

А коли нестабільна економіка, зміна обсягу виробництва стає головним чинником інфляції, чого не може, а повинна, врахувати монетарна економічна політика через обмеження її вихідних положень.

Для нестабільної економіки, економіки перехідного періоду, коли виробництво падає, порушуються класичні функції грошей, до того ж має місце неринкова поведінка підприємств тощо, інфляція визначається за значно складнішою та повнішою формулою, ніж базова формула монетарної політики.

Враховуючи, що інфляція залежить не тільки від дефіциту бюджету, а й передовсім від спаду чи приросту виробництва (яке до того ж відіграє роль мультиплікатора всіх причин інфляції), від рівня бартеру, кредитування комерційних банків національним банком, неконвентуального приросту швидкості обороту грошей, ступеня лібералізації зовнішньоекономічної діяльності, пов'язана із зарплатним виплатом зарплати, зберіганням коштів населенням та розрахунками в іноземній валюті, рівнем «втечі» (відпливу) капіталу за кордон та ін., можна стверджувати, що для України основною грошею була б другорядним чинником, якби банківська система була взаємопов'язаною із виробництвом України, а в межах держави свідомо не порушували б закон макроекономіки — закон обігу грошей. Для цього потрібне системне втручання держави для збалансування значного взаємозв'язку.

Усе це підкреслює обмеженість та неефективність концепції і рекомендацій прибічників монетарної теорії у питаннях виявлення і, отже, усунення причин інфляції в умовах перехідної економіки.

Зрештою, потрібно врахувати, що подолати інфляцію без відродження власного виробництва в принципі неможливо.

Фінансова стабілізація тільки за рахунок кредитів, жорсткої монетарної політики, за умов спаду виробництва, неадекватності свого ринку та виробника, невтручання держави в економіку призводить тільки до зростання зовнішньоекономічного боргу, загострення проблеми неплатежів, напруження в суспільстві, сприяння економічним злочинам, зубожінню широких верств населення.

Отже, зміни у грошово-фінансовій системі мають відбуватись у таких напрямках:

1. підпорядкування української банківської системи інтересам розбудови ринкової економічної системи України. Відновлення основної функції банківської системи — кредитування

власного виробництва, розмежування руху грошей у державних та комерційних банках. Усі бюджетні кошти мають рухатись тільки в державних банках;

2. заборона фінансування із бюджету України іноземних фірм за аналогією із законом Нанна-Лугара (США);

3. відмова від монетарної економічної політики як основної в економічній системі України — поглиблення розуміння причин інфляції і цілеспрямоване її регулювання;

4. залучення банківської системи до розв'язання проблеми неплатежів шляхом перегляду кількості грошей в обігу відповідно до закону грошового обігу, введення контролю за швидкістю грошового обороту в комерційних банках, введення платіжних і боргових зобов'язань, цінних паперів тощо;

5. контроль і регулювання цін у тих сферах, де це не встановилися ринкові відносини і має місце неринкова поведінка підприємств;

6. неприпустимість створення фінансових посередників без страхування державою внесків юридичних та фізичних осіб.

5. Потрібні й достатні умови відродження виробництва і зростання добробуту широких верств населення.

5.1. Загальні положення

Під час формування програм діяльності Кабінету міністрів, формування промислової політики потрібно враховувати, що якість та конкурентоспроможність продукції — це тільки необхідна умова відродження виробництва і є попит та ринок. Усе це разом відтворює раціональну структуру макроекономіки, яку, як уже підкреслювалося, створить тільки цілеспрямована діяльність держави і яку вона відстоює у межах зовнішньоекономічної діяльності.

Отже, природно, що внутрішній ринок для товарів власного виробництва може і повинна відстоювати держава, з урахуванням того, що держави-експортери сприяють своїм фірмам у розширенні ринку збуту їх товарів за рахунок ринків інших держав.

Завдання розширення ринків розв'язують здебільшого опосередковано через різні міжнародні організації, об'єднання тощо.

У розвитку взаємодійності із розвинутими країнами потрібно врахувати: щодо постсоціалістичних країн, у тому числі й України, застосовують такі додаткові методи розширення ринку, спричинені особливостями перехідного періоду.

1. створення до продукції спеціальних вимог та умов (сертифікація, обслуговування, спеціальні екологічні вимоги тощо) і реалізація її за умов вільної торгівлі;

2. знецінення в інших державах національних валют, втрата ними основних функцій грошей;

3. зниження інтелекту нації з метою обмеження її у розробці та виготовленні науковомої продукції;

4. протидія країнам, що розвиваються, у досягненні ними економічної незалежності (Україна, зокрема, через енергопозити);

5. створення умов, за яких гроші з бюджету прямо чи опосередковано витрачаються на фінансування іноземних фірм;

6. послаблення власного державного регулювання в середині країни, що розвивається, та посилення регулюючого впливу на неї з боку розвинених держав через прозорість кордонів, лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності, втручання у формування нею державної політики, бюджету, державних програм тощо (наприклад, перший план дії «великої сімки» із закриття ЧАБС було складено взагалі без участі України);

7. надання кредитів на умовах кредитора, під його проекти, а не держави-отримувача (це характерно для між-

ЕКОНОМІЧНИЙ КРИЗИ

народних фінансових організацій — МВФ, СБ, ЄБРР).

5.2. Зовнішньоекономічна діяльність із забезпечення потреб економічної політики України з відродження виробництва

Одна з функцій держави у відродженні власного виробництва має полягати у протидії поглинанню її ринку і втраті контролю за своїм внутрішнім ринком, що досягається у зовнішньоекономічній сфері діяльності такими діями:

1. розробкою і реалізацією стратегії захисту свого ринку та свого виробництва економічними методами;

2. застосуванням виживаєної, диференційованої для кожної країни політики лібералізації зовнішньоекономічної діяльності;

3. сприянням своїм фірмам і підприємствам проникати на ринки інших держав;

4. формуванням ідеології відкритості ринку України через спеціальні економічні зони, спільні підприємства підприємства тощо, але для реалізації промислової політики України;

5. заохоченням проникнення на ринок України готової продукції іноземних фірм, як правило, через повномасштабне їх виготовлення від заготовок, комплектуючих до готової продукції в межах промислової політики України. Істотне обмеження проникнення на ринки України застарілих виробів та технологій;

6. під час створення спільних підприємств на території України перевага та пріоритет має надаватися тільки промисловим підприємствам за такою орієнтовною схемою. З самого початку 51% акцій має належати Україні, через 5 — 7 років — 75% і через 10 — 12 років — 100% акцій має належати Україні;

7. розробкою стабільного законодавства, яке сприяло б міжнародному співробітництву, інвестиціям, кредитуванню України на умовах, вигідних не тільки кредиторам, а й Україні і які б створювали реальні джерела погашення боргів та їх зменшення.

Переглядом умов співпраці з міжнародними фінансовими організаціями у такий спосіб, щоб їх кредити були не зв'язані і не вели б тільки до зростання зовнішньої заборгованості за умови, що їх спрямовуватимуть, як правило, у виробничу сферу України, в межах її промислової політики;

8. розробкою законів про кредити та допомогу Україні, які відображали б інтереси відродження виробництва України;

9. виявленням підходом до угод про угоди торгівлі, з наданням переваги угодам з тими країнами, з якими експорт до них з України переважає імпорт.

5.3. Внутрішня економічна політика з відродження виробництва України

Для відродження і створення конкурентоспроможного виробництва України потрібно комплексно розв'язувати такі проблеми:

1. розробки промислової політики з опорою насамперед на власні сили та з орієнтацією на інтеграцію: освіти, власного науково-технічного і технологічного потенціалу; власного виробництва і банківської системи; з орієнтацією на міжгалузеві замовлення і внутрішню кооперацію;

2. зменшення податкового тиску на виробника розробкою оптимальної на кожному етапі податкової системи за одночасного створення переваг для вітчизняних науковців та високотехнологічних виробників як основи конкурентоспроможності;

3. відкриття і створення свого ринку для власних товарів через виважено цілеспрямовану політику протекціонізму та виважено диференційовану для кожної країни свою політику лібералізації зовнішньоекономічної діяльності.

4. зниження цін на товари через: зниження цін на енергоносії до світового рівня; застосування сучасних енергозберігаючих технологій; організацію сучасного великосерійного виробництва;

5. зниження цін на енергоносії через: а) утворення трьох сумірних джерел (30 — 35% з кожного) їх постачання:

- із Росії;
- своїх власних джерел;
- третього альтернативного джерела.

б) державного регулювання цін на енергоносії до створення нормального ринкового середовища;

в) створення трьох незалежних органів управління цими джерелами для уникнення перешкод з боку монополістично-постачальника енергоносіїв; — у українського, і російського;

6. розширення функцій власної прикладної науки від досліджень і розробок до забезпечення якості продукції шляхом передачі підрозділам прикладної науки функції ліцензування якості технологій та сертифікації, а також контролю за ввезенням в Україну неякісних виробів, застарілих і безперспективних технологій та обладнання і систем на всі підприємства України, незалежно від форм власності та галузевого підпорядкування;

7. підвищення купівельної спроможності населення шляхом підвищення фонду зарплати до рівня розвинених країн (50 — 70%) від внутрішнього валового продукту, що за нинішніх умов дасть можливість підвищити зарплати у 5 — 7 разів.

Для того щоб підвищення зарплати не спричинило інфляції, необхідно вжити антиінфляційних заходів згідно з повною формулою, яка враховує всі інфляційні чинники в перехідний період, тобто відомитися від монетарної економічної політики як основної і підпорядкувати банківську систему інтересам власного виробництва; змінити курс із безастеречної лібералізації зовнішньоекономічної діяльності на виважено, в інтересах відродження виробництва України;

8. в агропромисловому комплексі до перелічених вище заходів потрібно додати ще такі: для забезпечення конкурентоспроможності сільськогосподарського товаровиробника та розв'язання продовольчої проблеми на перехідному етапі підтримувати три категорії господарств. Перша — високотехнологічні великі кооперативні підприємства з високим рівнем фондоспоживності та фондоефективності, які спеціалізуються в галузі сільського господарства, де дрібні земельні ділянки і технологічна незабезпеченість та недосконалість виробництва малоєфективні (зернові, технічні, кормові культури, тваринництво). Друга — технічно слабо озброєні господарські структури, економіка яких побудована на інтенсивних чинниках: безплатній землі та дешевій праці (сектор господарств населення, малого агробізнесу і кооперативів). Третя — збережені і розкриті господарства, які є основою і забезпечують науково-технічний прогрес у сільському господарстві, у сферах зберігання, транспортування та перероблення сільськогосподарських сировини на кінцеві продукти споживання;

встановлення об'єктивного паритету цін між промисловістю та АПК, що за умови підвищення зарплати у 5—7 разів не уможовитиме великих ускладнень;

розробка спеціальних заходів для захисту свого АПК такими економічними методами:

- а) розробкою позаної системи дотацій безпосередньо товаровиробникам;
- б) розробкою системи пільг;
- в) обмеженнями, а за потреби і заборонами, економічними методами ввезення в Україну харчових продуктів, які здатні виробляти український АПК; створити умови для забезпечення сільського господарства, передовсім вітчизняними сільськогосподарськими машинами, технологічними обладнаннями, мінеральними добривами, засобами захисту рослин тощо;

сприяти експорту першовини сільськогосподарської сировини і кінцевих продуктів переробки АПК.

9. Виважено підходити до питання розукрупнення підприємств, виходячи з інтересів промислової політики України і досвіду розвинених країн, який підтверджує, що складну, науковому конкурентоспроможну продукцію виготовлено в основному на великих підприємствах та фірмах. Відродження

виробництва України має опиратися на інтеграцію власної освіти, науки, науково-технічного та технологічного потенціалу, виробництва та грошово-фінансової системи.

10. Проведення виживаєної політики обмеження та скасування пільг організаціям підприємствам та суб'єктам підприємницької діяльності для усунення причин корупції та економічної злочинності.

11. Перехід на виробничі стосунки без зайвих посередників. Жити за правилами ринку розвинених країн — хто виробляє продукцію, той її продає. Як кінцевий результат — усунення з виробничої сфери «посередника» з головних ролей на другорядні, допоміжні.

12. Розробки державної кредитної та інвестиційної політики, яка акумулювала б внутрішні фінансові можливості населення (6—8 млрд. дол.) та зовнішні заощадження для реалізації промислової політики України на основі інноваційного процесу інтеграції власної науки, виробництва та банківської системи.

6. Розв'язання соціальних і духовних проблем

Соціальні й духовні проблеми населення в Україні повинні вирішуватися такими шляхами:

1. на основі відродження власного виробництва і на його основі: підвищення (в 5 — 7 разів) заробітної плати і, відповідно, всіх соціальних виплат;

збільшення витрат на розвиток культури і духовності за умов, що викладені в розділі 5;

2. радикального зменшення тіньової економіки і, отже, розширення поля оподаткування шляхом державного втручання в економіку і усунення такого економічного парадоксу, як «посередник України», що діє у сфері переробки бюджетних коштів, банківської системи і в системі зовнішньоекономічної діяльності.

Цей захід відночас значно зменшить коло економічних і породжених ними кримінальних злочинів;

3. зміни державної політики щодо отримання кредитів як головного джерела зростання зовнішніх боргів, бо подальше зростання боргів створює загрозу і національній безпеці держави і можливостям держави утримувати бюджетну сферу й вирішувати проблеми соціального захисту населення. (Сюсюній тільки обслуговувати боргу — плата за відсотками — сумірно із заборово платною бюджетної сфери). Для цього потрібно брати тільки ті кредити, які безпосередньо ідуть у виробничу сферу, і відомитися від товарних кредитів та кредитів під зміну форм суспільних відносин, які не створюють джерела їх відшкодування.

У цьому зв'язку потрібно переглянути умови співпраці з міжнародними фінансовими організаціями — МВФ, СБ, ЄБРР, керуючись тим, що співробітничати з ними можна тільки тоді, коли це буде вигідно Україні, враховуючи, що майже всі країни, які досягли певних успіхів в економічному розвитку у післявоєнний період, з ними не співпрацювали;

4. створення умов для забезпечення охорони здоров'я населення шляхом:

- а) створення самодостатньої фармацевтичної промисловості;
- б) забезпечення медицини необхідним обладнанням та інструментами;
- в) заборона економічними методами закупівлі і ввезення в Україну ліків та обладнання, які українська промисловість виробляє чи здатна розробити і виготовити;
- г) розв'язання екологічних проблем охорони навколишнього природного середовища;

5. розробки державної програми відшкодування заощаджень населення;

6. відродження духовних цінностей суспільства і врахування ментальності всіх національностей українського народу як основи його розвитку, відродження моралі й захист моральних цінностей суспільства, бо сьогодні чесну працю, талант, інтелект, науку, освіту, висока кваліфікацію знецінено й відсутнє на учбачі розвитку суспільства.

Місце, значущість і роль людини в суспільстві зі зміпаною економікою, як це має місце у розвинених країнах, визначається однією мірою і працею, і власністю.

Згадана корекція реформ сприятиме розв'язанню цієї проблеми, змінюючи ідеологічну базу реформ. Україна має обертися на все сукупність економічних теорій і тецій, в тому числі і тих, які враховують ментальність, мораль, віру та особливості всіх національностей, що проживають на території України, для досягнення злагоди у суспільстві як необхідної умови економічного відродження України.

Отже, реформи за тридюю: «інвестиції та інновації, власне виробництво та зайнятість, єдність духовності та моралі».

Пояснювальна записка до проекту «Засад внутрішньої економічної політики України на перехідний період»

П'ять років показали, що реформи без чіткої мети, за чужими порадами, за чужими моделями призвели до різкого розшарування населення, створення прірви між багатими і бідними, карколомного зростання злочинності в суспільстві.

Безсистемність і неврахування особливостей перехідного періоду, білізнізації мислення, коли, відкинувши одну економічну теорію, класичну, ставку зробили знову на одну економічну теорію — монетарну, яка, з'ясувалося, неспроможна вирішувати завдання перехідного періоду, в той час як розвинуті країни враховують сукупність економічних теорій.

Започаткований на початку реформ шлях до класичного (дикого) капіталізму (вільного ринку) виявився таким само безперспективним, як і попередній — до державного соціалізму, бо в XX столітті обидва ці суспільстві себе вичерпали як крайнощі розвитку з точки зору втручання держави в економіку.

У розвинених країнах панує змішана економіка як оптимальне (для кожної країни своє) співвідношення ринкової саморегуляції (вільного ринку) та державного втручання в економіку (державного регулювання).

У той час як у розвинених країнах робота, ставлячи на освіту, науку, науково-технічний потенціал, духовність, культуру, в нас всі ці цінності суспільства відсутню на учбачі розвитку. Надалі експериментувати з народом України — безглуздо, бо спад виробництва за 5 років перевищив 55%, безробіття з урахуванням прихованого — 40%, гіперінфляція в 1993 році — 10252%, 80% населення — за межею бідності. Всі ці показники перевершили параметри кризи США 1929 — 1933 р. р., коли спад виробництва (тільки за п'ять років) досяг 46%, безробіття — 35%. Але ж США виділили з тієї кризи з допомогою економічної революції Кейнса (новий курс Рузвельта) — як системного втручання держави в економіку та розв'язання соціальних проблем і проблем зайнятості.

Настав час діяти енергійно й самостійно в Україні.

Як один із заходів для запобігання краху України я пропоную прийняти згідно зі статтею 55 п.5 Конституції «Засади економічної політики України», які враховують помилки перших років реформ, розкривають шляхи їх виправлення.

Розгорнутим обґрунтуванням положень засад є книжка: М. А. Павловський «Шлях України», К. В-ство Техніка, 1996 р., а також два короткі додатки.

Додаток № 1. «Деякі особливості країни із зміпаною економікою».

Додаток № 2. «Виробництво, гроші і інфляція» і такі статті автора: 1. «Помилки реформ. Чи можливо їх виправити?», журнал «Віче», № 1, 1997 р. стор.58 — 67;

2. «Досвід Китаю — уроки України», газета «Голос України», 25 лютого 1997 р.;

3. «Як возродить производство Украины», газета «Деловая Украина», 7 лютого 1997 р.;

4. «Стратегічні помилки перших років і чи можна щось виправити», газета «Голос України», 12 грудня 1996 р.

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради.

Увага: «інвестор», чи Як рядова справа може виявити ущербність інвестиційної політики

Першим завжди важко. Даються знаки чи брак досвіду, відсутність професійних помічників, інші об'єктивні та суб'єктивні причини.

За оцінками деяких спеціалістів, лише в будівельній індустрії нашої країни близько 40 підприємств опинилися в ситуації, схожій на ту, про яку хочеться розповісти. Не всі вони можуть розв'язати свої проблеми так, як це зробило АТ «Будмак», деякі вже упустили таку можливість, а ми — втратили свою власність. Часто власність, передану державою нашим співгромадянам шляхом приватизації, втрачають через незнання на нерозуміння деяких економічних процесів та мети, яку має інвестор. Буває так, що завод в нас ніби-то є, але він уже не наш як власність, він чужий — належить тому, хто зміг ним заволодіти. Заволодіти не завжди коректно з моральної точки зору (в нашому розумінні). Бізнес не терпить дилетантства, він жорстокий і діє за своїми законами, які нашим співгромадянам ще доведеться пізнавати.

***

Протягом майже восьми місяців розглядаючи у Вищому арбітражному суді України, на перший погляд, звичайна, рядова справа про визнання недійсною угоди купівлі-продажу акцій АТ «Будмак». Скільки емоцій, пристрастей, документів! І це зрозуміло: на порядку денному — питання про власність, власність унікального на свій кшталт підприємства — єдиного в будівельній індустрії України, яке випускає гіпсокартонні листи. Збудована після війни та оснащена американським обладнанням, яке потребує незначної модернізації, воно здатне виготовляти будівельні матеріали на рівні світових стандартів. Ласий шматочок для будь-якого інвестора — нашого чи іноземного, немає різнici.

Ось така ситуація. А що за нею? 1993 — 1994 роки. Київський суд будівельних матеріалів (нині — АТ «Буд-

мак»), як і багато інших наших підприємств, як кажуть, «лежав на лопатках». Грошей немає, збуту продукції теж, інфляція, ціни за газ, електроенергію зростають чи не кожного дня.

Єдиний вихід — пошук інвестора. І такий інвестор знайшовся — відома німецька фірма «Кнауф». Ділові відносини було закріплено відповідною угодою, у якій передбачалося, що умовою інвестування здійснюється через посередника — австрійську фірму «А. М. А. Маркетинг Гмб. Х», яка створила в Україні дочірнє підприємство «А. М. А. Маркетинг Д. С.», і через нього здійснювала всі операції з АТ «Будмак».

14 липня 1995 року АТ «Будмак» та «А. М. А. Маркетинг Д. С.» укладено угоду купівлі-продажу акцій, яку підготували юристи останнього. За нею «А. М. А. Маркетинг Д. С.» придбавало акції, що становлять 50% статутного фонду АО на суму, еквівалентну 500 тисячам американських доларів.

Чимале вкладення, скажете ви. Так, чимале. Але й борги, які мало АТ, теж були чималі, саме на суму вкладення. Розуміючи, що навіть розрахувавшись з боргами підприємство все одно не виживе, партнери прийшли до угоди про надання дочірньою фірмою зворотної фінансової допомоги в розмірі, еквівалентному 500000 доларів США, але частинами.

Ось він, реальний важкий вплив на АТ «Будмак»: хочу дам гроші, хоча — не дам (посередник залишив за собою прагнати здійснення платежу «на необхідну суму» після ухвалення рішення про можливість та доцільність такого). Насправді так і сталося. Допомога виділялася, але в таких обсягах, що АТ її вистачало для того, щоб у крайньому випадку триматися «на плаву», але не для налагодження виробництва. Обійнявши австрійською фірмою «А. М. А. Маркетинг Гмб. Х» інвестиції у вигляді матеріалів, обладнання, товарів,

продукції та іншого майна на загальну суму в 1 млн. доларів США АТ «Будмак» не надало.

Гроші, вкладені в АТ «Будмак», були підставою передачі 50% акцій, тобто зміни власника, а заплановані інвестиції з Австрії не здійснювалися. Навіщо, виникає питання, необхідно було придбавати 50% акцій АТ, якщо ці акції без модернізації виробництва дивідендів не принесуть? Чи, може, такі принесуть, але не зараз і не тут?

За домовленістю АТ «Будмак» з фірмою «Кнауф», остання претендувала лише на 30% акцій, а тут продано посереднику 50%. Мало того, останній просить продати ще 20–30% акцій, після чого обіцяє надати технологію виготовлення конкурентоспроможної продукції.

Якщо дійсно посередник бажав надати інвестиції для модернізації та налагодження виробництва, навіщо докуповувати акції?

Схема подібного «інвестування» дуже нагадує схему оволодіння приватизованими підприємствами, що, як бачимо, вже часто використовується в Україні. Придбати право на частину власності підприємства (для того, щоб отримати пріоритетне право на придбання акцій) надавали, а так само, як нашім законодавством мають акціонери, пообіцявши додаткову вкладення, довести підприємство до економічного занепаду й викупити останню частину власності за безцінь. Щоб прискорити цей процес, застосовується вивантаження в таких впадках метод — направляють заяви у різні контрольні органи та правоохоронні інстанції, а за ними — організації перевірок, це і зробило «А. М. А. Маркетинг Д. С.». За останній рік в АТ «Будмак» таких перевірок злірик — не менше десяти. Слідчим управлінням адміністративної страції МВС, податковою поліцією та іншими численними перевіряючими органами, створеними нашою бюрократичною системою (ось де колосальні бюджетні вит-

рати!). Навіть було порушено кримінальну справу... за фактом приховування та несплати податків від надало посередником «інвестиції». Хоча перевірки не виявили порушень законодавства, а кримінальну справу було припинено за відсутністю складу злочину, головної мети було досягнуто: виробництво на АТ «Будмак» фактично припинено, підприємство делал «падле».

Успадкоємлюючи перспективу його втрати, керівництво АТ «Будмак», як кажуть, починає бити на сполох. Звернення до фактичного інвестора, у фірму «Кнауф», результатів не дало. Отримані відповіді збентежували — розв'язує всі питання з нашим посередником.

Єдиний спосіб припинення процесу «інвестиції» — звернення до арбітражного суду з позовом про визнання угоди купівлі-продажу акцій недійсною, що і зробило АТ «Будмак».

«Будмак» такі пошкоджені — в нього з'явився шанс повернути собі власність, як це дивно, завдяки тому, що було порушено законодавство, яке регулює порядок укладення подібних угод, і тому, що реальний інвестор — фірма «Кнауф» не відмовилася від своїх з намірів. Вона підтвердила під час зустрічі міністра іноземних справ ФРН Клауса Кінкеля з керівництвом нашої держави (29–30 липня 1997 року), що має намір надавати інвестиції у сумі 10–15 млн. німецьких марок напроям, без посередників.

Незважаючи на створений деякими засобами масової інформації ажіотаж навколо цієї справи й тиск, який постійно здійснювався на суд, голову Вищого арбітражного суду України Дмитро Притику за метою об'єктивного та неупередженого вирішення справи призначено колегію судів на чолі з досвідченим суддею Тетяною Любимською. Угоду купівлі-продажу акцій АТ «Будмак» визнано недійсною. Придбані акції буде повернено підприємству, а його правників — власність.

Ознайомившись з ситуацією навколо АТ «Будмак», розумієш, що Україна була і залишається цікавим об'єктом інвестування з боку зарубіжних фірм, компаній. Однак до цих інвестицій необхідно підходити дуже обережно, вивчаючи кожну пропозицію інвестора. Як відомо, безкоштовний буває лише серп у пасти.

Сергій ДЕМСКИЙ.

У Києві відкривають мережу GSM

Такий вид телекомунікації, як стільниковий зв'язок, в Україні порівняно молодий — першу в країні мережу стільникового зв'язку стандарту NMT-4501 було введено чотири роки тому СП «Український Мобільний Зв'язок» (УМС).

За цей час мережа NMT покриття на всі регіони, вона вкриває понад сто міст і 4500 км автодорі, а кількість абонентів сягнула 40 тисяч. Настав час зробити ще один крок у розвитку стільникового зв'язку: 17 вересня у Києві було введено стільникову мережу цифрового стандарту Global System for Mobile Communication (глобальна система мобільної комунікації) — GSM.

Європейці, котрі активно впроваджують у своїх країнах стільникові мережі різних стандартів, 1982 року ділили розуміння потреби створення глобальної високоякісного стандарту, який забезпечував би розуміння (можливість використання зареєстрованого номера телефону в іншій мережі) не тільки в європейській, а й у світовому масштабі. Робоча група спеціалістів визначила зрозумілі вимоги до стільникового зв'язку за сміткою мережі та за якістю зв'язку. Нині GSM-900 — найпоширеніший стандарт у світі: 200 країн і близько 50 млн. абонентів.

Після комерційного запуску мережі GSM у Києві нинішні й майбутні клієнти УМС зможуть обирати послуги у двох стандартах, що ім одночасно пропонує компанія.

Які ж відмінні риси GSM порівняно з уже добре відомим NMT?

GSM створювано передусім з метою збільшення ємності мережі. Проблема було розв'язано завдяки застосуванню цифрової технології передавання інформації, що збільшує ємність мережі в одному регіоні до 500 тисяч абонентів. Завдяки високій частоті (900 МГц) у GSM затухання радіосигналу вище, і тому зона покриття стільника менша (3–25 км проти 20–50 км у NMT). Це веде до збільшення кількості стільників, потрібних для покриття тієї самої території, а отже, до подорожчання мережі.

Для GSM характерне поліпшення передавання даних (інформація передається за допомогою цифр, отже — не потрібний режим і) розміри мікросхем і радіопередатчиків менші, тому менші розміри й вага мобільних телефонів. Високий ступінь конфіденційності: підслухати розмову практично неможливо. Абонентам буде цілковито доступний автоматизований роумінг між стільниковими мережами стандарту GSM різних операторів.

Після під'єднання до мережі GSM клієнти одержують SIM-карту (ідентифікований модуль абонента). SIM-карта містить у собі невеличкий комп'ютер, потужніший за ті, що вироблялися 10 років тому. Якщо, приміром, у NMT користувач має свій мобільний телефон, у якому запрограмовано всі функції, потрібні для під'єднання до мережі, то в GSM така інформація міститься на SIM-карті. Різниця в тому, що в першому випадку «розрахунковою адресою» є сам апарат, і всі дзвінки, зроблені з цього телефону, сплачуює його власник. А в GSM «розрахунковою адресою» є SIM-карта, що

дає можливість абоненту без проблем змінювати мобільні телефони. В разі загублення запис SIM-карти забезпечує цифровий код, без якого ніхто не зможе нею скористатися. Все це є додатковими засобами безпеки і зручне для абонента.

Завпровадження GSM не означає, що розвиток NMT буде припинено. Обидві системи працюватимуть паралельно: адже кожен зі стандартів — і GSM, і NMT — має свої переваги.

Мережа NMT-4501 вкриває

чималу територію країни. Мережа GSM-900 поки що працює у столиці, а найближчим часом охопить Одесу, Дніпропетровськ та інші великі міста. Це означає, що, коли робота клієнта пов'язана з частими поїздками по Україні, найкращим вибором є телефон NMT. Більше того, всі найближчі сусіди України, а також десять країн мають мережі даного стандарту. Нині УМС веде переговори з більшістю операторів мереж NMT (а також GSM), в результаті яких абонен-

ти одержують широкі можливості роумінгу.

Мережі стандарту GSM-900 широко застосовують в Європі і Південно-Східній Азії. Тому, якщо бізнес клієнта в Україні, з одного боку, обмежений Києвом, а з другого — він часто буває за кордоном, краще обрати GSM. Ставши абонентом обох мереж, клієнт зможе скористатися перевагами NMT і GSM.

Тепер клієнти УМС мають можливість обрати мережу того стандарту, який найбільше відповідає специфіці їхньої діяльності. А робота у стандарті GSM кількох операторів дасть їм змогу зіставити й обрати найкращого.

Сімейство касових апаратів ERA від НВО «Електронмаш»
ERA-101, ERA-501, ERA-502, ERA-504, ERA-506, ERA-802

ОБЛАСНІ СЕРВІСНІ ЦЕНТРИ ЕККА ERA

м. Вінниця	52-03-66	м. Миколаїв	55-74-49
м. Луцьк	3-39-89	м. Одеса	44-02-09
м. Дніпропетровськ	44-70-26	м. Павлоград	18-63-59
м. Донецьк	35-39-67	м. Рівне	24-60-39
м. Житомир	36-78-89	м. Суми	22-26-68
м. Мухомів	4-16-01	м. Тернопіль	2-14-70
м. Запоріжжя	34-70-56	м. Харків	23-25-05
м. Івано-Франківськ	4-31-85	м. Хмельницький	6-63-84
м. Київ	450-06-32	м. Черкаси	66-98-54
м. Кіровоград	22-31-76	м. Чернігів	7-71-66
м. Сіверодонецьк	22-96-95	м. Чернівці	4-89-95
м. Львів	52-85-65	м. Мелітополь	51-11-98
м. Луганськ	54-60-07	м. Севастополь	57-23-96

Загалом більше 500 центрів по всій Україні

Адреса: м. Київ, вул. Велика Окружна, 4, тел.: 4759820, 4761255

Абзац з листа

Мені вісімдесят п'ять років. Нажився, набавився всього. Маю думку, що найголовніше — це хлібороб на землі і медицина. Хо хлібороб годувє всіх, доки є здоров'я, а здоров'я матиме, якщо підтримуватиме його ліками. Держава не повинна забувати про село і медицину.

Я. Скрипник.

Овруч
Житомирської області.

Замість коментаря.

Хтось би сперечався — ми не будемо...

***

У мене ростуть і ростуть вуха. Уявляйте, яке моє життя. Батьки заспокоюють: мобіль, виростеш, обличчя стане більшим, і розмір вух не так впадатиме у вчі. До якого ж віку ростуть «лопатори»?

Світлана К-ко.

Черкаська область.

Від редакції.

На жаль, вуха ростуть до старості. І медики тобі, Світланко, нічим не зарадять. Єдиний вихід — звернутися до стиліста-перукаря, який добре відповідно стрижку.

***

Чула, в Бразилії з'явилися протизаплідні пігулки для чоловіків. Це хохма буде, коли вони стануть їх вживати.

Ольга

Замість коментаря.

Не справа чоловіків берегтися від вагітності, чи не так?

***

Я п'ю багато молока, а кажуть, це небезпечно для здоров'я, надто для серця. І якщо мудрагелісти зроблять висновки, що і хліб укорочує життя, то що мені, пенсіонерів, їсти?

Михайло КОСАР.

Чернівецька область.

Від редакції.

Пийте на здоров'я! Молоко, особливо кисле, все ж краще, ніж оковита.

***

У школі наших дітей під час уроку не пускають в туалет. А це, крім усього, шкодить здоров'ю, чи не так?

Батьки.

Київ.

Нелікарські поради.

Так, шкодить. Дитині, якій доводиться довго терпіти, загрожує, крім усіляких захворювань, і неприємності у вигляді калі під партою. Цьому неподобству у школі ви, батьки, мусите покласти край.

***

Звідки в Україні з'явився туберкульоз, про який мовчали десятиліттями? Розумію, на Чукотці, де я жив 8 років, ця хвороба була, так би мовити, логічною. Місцеві мешканці, надто оленеводи, ведуть специфічний спосіб життя, вживають здебільшого оленючу, передають, нарешті, туберкульоз від батька дитині. А в нас? Після війни зрозуміло — антимісисанітарія, недоїдання. Тепер що?

Іван ЛАВРЕНТЬЄВ.

Петромайківка

Запорізької області.

Замість коментаря.

Ще Гіппократ сказав: «Людина народжується здоровою, усі хвороби приходять до неї з їжею».

Ви нам писали...

Напустили туману

На лист Лариси Я., який виявився фальсифікованим, повідомляємо, що в обласній психіатричній лікарні №1 на виконання постанов Верховної Ради, Кабінету міністрів України щодо приведення штатів і контингентів у відповідність до виділених коштів на початок року було підписано наказ про реорганізацію виділені лікарні й роботу за новим штатним розкладом.

Скорочення штату й чисельності працівників психіатричної лікарні проведено без порушень вимог КЗпП України. Згідно з наказом було звільнено 106 працівників, що становить 11,2 відсотка від загальної кількості працівників, у тому числі 90 осіб пенсійного віку.

3 20 лютого 1997 року в лікарню прийнято на роботу лише двох молодих спеціалістів з цільовими направленнями управління охорони здоров'я. З молодшого та адміністративно-господарського персоналу не прийнято жодної людини.

Усім працівникам, яких скорочено, видано належні їм гроші.

Олександр Зярянов,

заступник голови обласної адміністрації.

Хмельницький.

Світлим рядком

Зберегли доброту

Незабаром мені вісімдесят років, пройшов усю війну, як кажуть, від дівчини до дівчини, від західних кордонів до Москви і назад до Одеси. За бойові заслуги має багато нагород, є й поранення. На старості літ вони особливо відчутні й потребують лікування. І як, приємно, що, незважаючи на сьогоднішню матеріальну скруту, медичні працівники зберегли свою доброту у ставленні до хворих, увагу й повагу. Мені випало щастя одержати путівку в госпіталь, що в селі Цибля-1 Переслав-Хмельницького району Київської області. Через вагу газету хочу висловити вдячність усім працівникам неврологічного відділення госпіталю і побажати їм усього найкращого в житті.

З повагою

С. БАЛТЕР,

інвалід Великої Вітчизняної війни.

Ужгород.

У Херсон до Гурова

«Шановна редакціє, прочитала в «Голосі України» про лікаря Гурова, його оргізматичні ліки, що допомагають позбутися тяжкої хвороби — псоріазу. Постарійтеся трохи, щоб зв'язатися з ним...»

П. МИХАЙЛОВА.

Тирів

Вінницької області.

Подібні листи надійшли з Житомира, Львова, Донецька, Запоріжжя. Люди просять розповісти про роботу лікаря докладніше.

Ми передали ці листи в корпункт газети в Херсонській області. Ось що повідомляє наш власний кореспондент.

Нещодавно в Херсоні з'явилися рідкісні ліки у красивій упаковці — оригінальний бальзам Гурова. Пляшечка з маслянистою рідиною, залита сургучем, до якої додається докладна інструкція та інформація від автора. Це сучасний варіант тер'яку знаменитого Авіценни — препарату, яким можна вилікувати хворих на псоріаз. Нагадаємо, що бальзам, на створення якого Валерій Миколайович Гуров витратив понад десять років, пройшов успішне випробування в медичних закладах. Його ефективний вплив відчували вже сотні пацієнтів.

—Валерію Миколайовичу, що змінилося у вашій практиці відтоді, як «Голос України» опублікував розповідь про ваші пошуки?

— Відкриває ще один кабінет для прийняття хворих, узав'язав додатково двох лікарів, щоб упоратися з напливом пацієнтів. беру гроші з клієнтів лише за бальзам, ціна помірною. Хоча його приготування — досить складна справа.

—Що маєте на увазі?

—Свого часу в пошуках основних компонентів для бальзаму був у Бурятії, на Далекому Сході, ще в денних місяцях. Зізнаюся: продав батьківський будинок, щоб мати кошти для подорожжя. Сьогодні за сировину, яку поставляють мені звідти заготовельники, викладаю великі гроші. Протягом року вдається приготувати ліків тільки для 100 — 150 чоловік. Тому прагну допомогти саме тим, хто найбільше цього потребує.

—Чув, вам вилаштували перевірку, щоб з'ясувати правдивість інформації про ефективність лікування, і надіслали до кабінету безнадійно хворих. Чим це закінчилося?

—Щось подібне справді було. Люди одужали, дуже мені дякували.

Запам'ятався випадок з Юрієм Кімом. Цей 60-річний чоловік прийшов до мене на консультацію. Без знеболюючих засобів він уже не міг обходитися. А тепер Юрій Федорович полишив миліції, повернувся до нормального життя. Таким, як він, нашою справою на перемог, тим, хто відкидає розпач, а готовий допомагати.

Іван КАЛІНИЧЕНКО.

Крик душі

Сім бід на один обід

Моя дочка — інвалід першої групи з дитинства, в даний час перебуває на лікуванні в ізмаїльській міській лікарні. До всіх хвороб додається ще одна — інсулет. Не можу передати словами батьківське горе, коли все життя на твоїх раках, на твоєму утриманні хвора дитина.

Усі біди легше було б перенести, якщо були гроші. Вони є: на перше січня 1992 року на її ощадній книжці було 10850 радянських карбованців. Але їх немає, бо після грабінкивських реформ тепер там аж 6 гривень 41 копійка. Ви думаете, що ті гроші легко давалися? Недоїдали, недосипали, бо не знали, що буде з дочкою після нашої смерті. Тепер мені грошей не дають. Обіцяли, що як тільки затвердять бюджет, то і видадуть. Бюджет затвердили, а мені знову відмовляють. За що я маю купувати ліки доньці? За що харчуватися? Цілий рік збирав гроші на шани, бо старі вже розірвалися, а замість них купив ліки за повну вартість, хоч належить за половину.

У лікарню лягати — теж потрібні свої медикаменти, продукти, бі-лізна. Чи хоч то-небудь може мене зрозуміти? Донька вмирає, а я безсиллий... До кого звертатися, звідки чекати допомоги? На мої листи не відповідає ніхто, чи, може, їх читають не люди?

Н. СІНЯКОВ,

інвалід II групи Великої Вітчизняної війни, пенсіонер.

Ізмаїль

Одеської області.

Оце так турбота!

Лікарем я пропрацював 40 років. Усього довелося побачити, але такого стану, як нині в медицині, не пам'ятаю. З допомогою населення трьох сіл в лікарню за бартером за картоплю завезли 45 тонн вугілля. Забезпечили її м'ясом, крупами, олією, борошном, чим здешивили вартість перебування хворого. З бюджету не одержали грошей навіть на медикаменти для невідкладної допомоги. Затримки з виплатою зарплати затягнулися на кілька місяців. Тепер до того ж постає питання про закриття лікарні, перетворення її на амбулаторію.

Як же бути пенсіонерам?

М. ЛІСОГОР,

головний лікар Сокиринської дільничної лікарні.

Срібнянський район

Чернігівської області.

Купити собі «мерса»

Одного разу, кинувши палити, сів я за розрахунок: скільки ж заощаджу за рік коштів. Про здоров'я не кажу: давно доведено, що паління небезпечно і скорочує наше існування. Отже, за рік я висмокував 56 пачок цигарок. Вартість однієї «Прими» — 30 копійок. Мені 30. Отже, за 40 років (а я, сподіваюся, доживу до 70-ліття) заощаджу щонайменше 2300 доларів.

А якщо не здохнувати алкоголем і не переїдати... Заощаджених коштів вистачить на солідну нерухомість — будинок чи машину.

От тільки не певен, що здоров'я вдасться зберегти. За мінусом до довкілля й нашого харчування здоров'ям не померш.

Степан СТІХАР.

Маріуполь.

Може, нам хтось порадить?

Мой онуці 10 років. Вона не навчається. Щось незрозуміле коїться з її здоров'ям. Асжала в різних лікарнях Одеси, були ми в Києві в інституті Амосова, але лікарі тільки руками розводять і кажуть, що нічого подібного в них у практиці ще не було і нічим допомогти не можуть. Взяв біда в тому, що в неї почало боліти серце і кожні 10—15 хвилин стаються серцеві напади, які тривають 1,5—2 хвилини. Не можемо її допомогти, ніякі ліки не знайшли бій. Зроблено всі аналізи, але ніхто нічим зарадити не може. Прощу вас, науковців, якого листа, може, хтось прочитає і згадає, що в його практиці було щось подібне.

Будемо дуже вдячні всім, хто відгукнеться на наш біля.

Ізмаїль.

(Адреса в редакції).

Г. ГУМЕНЮК.

Комусь це вигідно...

Працюю в Краснодонській міській лікарні. Не отримую зарплату п'ять місяців. Адміністрація лікарні передає списки працівників у комерційні магазини і категорично наполягає на тому, щоб ми там обслуговували хворих за рахунок зарплати. Але в них ціни в півтора-два рази вищі, ніж в державних. Тому люди повинні купувати те, на що їм вказують, якщо необхідні зовсім інші товари: вугілля, дрова, взуття-одягнуті дітей. А головний лікар і головний бухгалтер заявляють, що гроші не будуть виплачувати тим, хто не отоварюватиметься в цих магазинах.

Хіба мають право керівники розпоряджатися нашими грішми і вказувати, що нам робити? Втрачаю надію, що коли-небудь одержу зарплату, якщо намі й далі керуватимуть такі «доброчинці». Вибачте, підписатися не можу, боюся переслідувати керівників.

Краснодон

Луганської області.

«Схаменіться, будьте люди»

Я живу в будинку для ветеранів. У нас немає ліків для підтримки здоров'я покійних учасників боїв. Потрібні ліки можна придбати тільки за гроші, а де вони в нас взимуться?

Харчування теж недостатнє. Я розумію, що в таких умовах перебуваємо не тільки ми. Але найбільша біда навіть не в наших умовах, а в тому, що керівники України і керівники на місцях наче змовилися й не помічають, що відбувається навкруг. Параше Шевченко з подібного приводу казав: «Схаменіться, будьте люди, бо лихо вам буде...»

Григорій ФУРМАНОВ,

ветеран.

Медведівка

Чигиринського району

Черкаської області.

YT-1

07.30Т/с «Професіонали»
КІВ
08.30 Хрещатик
08.50 Муз. пауза
09.00 Чорний квадрат

22.00 Х/ф «Манія величі»
23.35 Поїхали
23.50 Комп'ютер X
00.15 Т/с «Кобра», с.14
00.05 Привіт... завтра. L-

11.40 Шкільний екран: Зар
біжна література.

но» представляє Джеймі Лі Кертіс у гостросюжетному фільмі «Воронена сталь»

21.45 Шоу довгоносиків

13.30 Т/с «Спрага», с. 8
14.35 Вустами немовляти

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд

12.10 Закон є закон

22.15 Серіал «Район Мелроуз», 5 с.
23.15 ТСН: телевізійна служба новин з Ігорем Слісаренком

13.15 Кулінарні подорожі
Борисом Бурдою
13.30 Т/с «Спрага», с.09

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин

12.10 Закон є закон
12.15 Д/ф «Становлення українського німого кіно»

23.15 ТСН: тел
ба новин
саренком
23.30 Серіал:
ків», 24 с

15.00 «Акв
років!
16.00 Зірков!

20.50 Пісня дня. Гість програми
21.05 «Антресолька»
21.20 Міські новини
21.30 Т/с «Професіонали»
22.00 Пост-стоп
22.15 Щоденний фестиваль «Золота Ера»
23.45 Пост

**НЕДІЛЯ,
14 ВЕРЕСНЯ**

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.45 Гимнастика
07.55 Українське спортлото
08.00 Фестиваль «Золоте курча». Х/ф «Життя та пригоди чотирьох друзів», с. 3-4
09.00 Зірки опонери. Із циклу «Всє сузір'ї музи»
09.30 Село і люди
10.00 УТН
10.10 Національний хіт-парад
10.15 Служу народу України
10.45 «П'ятий кут»
11.15 Карусель і капуста
11.30 Канал «М». Малюта
12.00 М/ф на замовлення
12.30 Семейний лікар
13.00 УТН
13.10 О. Герман. «Він та вона» Вистава Київського театру драми та комедії
14.20 Нова імена
14.50 Музична пошта
15.30 Відкриваємо Біблію
16.00 УТН
16.10 Реальність неможливого. Авторська програма А. Дмитрука
16.40 Монитор
17.10 Klassik-прем'єр
18.10 Надвечір'я
18.40 Анонс
19.00 Т/с Чудес світу
19.15 Фант-поп «Надія»
19.45 Наші за кордоном
20.05 Анонс
20.10 Національний хіт-парад
20.40 Вечірка казка
21.00 УТН
21.40 Ф/ф «Віра», с. 3
22.20 Спортарена
23.15 «На хвилі Світязя». Фестиваль української естрадної пісні
23.45 Національний хіт-парад
23.50 УТН
00.00 Анонс
00.05 Д/ф «Театр Параджанова»

УТ-2

Студія «1 + 1»
07.00 Чак Норріс у серіалі «Уокер — тебаский рейнджер», 23 с.
08.00 У світі пригод та фантастики: серіал для дітей «Джони Кірбі — воїн часу», с. 2
09.15 Програма Кабаре-дуєту «Академія» «Доброго ранку, країно!»
УТ-2
10.00 Телеанонс
10.20 Україна аграрна
10.25 Автошоу
10.45 Шоу самотнього хом'ячка
11.05 Національний хіт-парад України. Мої зірки
11.35 Закон є закон
11.40 Недільна школа розваг
11.55 Прогноз погоди
12.00 Ранкова недільна проповідь
12.30 З любов'ю
12.55 Закон є закон
13.00 Клуб «Суперкниги»
13.20 М/ф
13.40 Яхад
14.10 Х/ф «Операція «Контакт»»
15.35 Сожметі вільного міста
15.55 Закон є закон
16.00 Відкрита віза
16.20 Теніс. Міжнародний турнір. UMC CUP-97. Фінали
17.00 Молодіжний канал
17.55 Закон є закон
Студія «1 + 1»
18.00 Новий пригородницький серіал «Геркулес: героїчні пригоди», 10 с.

19.00 Програма «Імперія» про представляє
Бесиджнер у пригородницькому філі
«Справжня Маккой»
21.00 Гумористична програма на «Гороскоп»
21.30 «Післюмова» Інформаційно-аналітична програма Олександра Паченка
22.15 Чак Норріс у серіалі «Уокер — тебаский рейнджер», 24 с.
23.15 Світ молодіжних каналів у програмі Євгена Лисенка «Терміналі»

УТ-3

«ІНТЕР»
09.30 Інтерв'ю.
09.45 Прогноз погоди.
09.55 На перший погляд
10.15 У світі творчості.
10.50 Фан-клуб.
11.10 Доки всі відомі.
11.40 Ранкова зірка.
12.15 Планета Здоров'я.
12.45 Підводна одиссея манди Кусто. «Скелі моря».
13.30 Сміхполюс.
14.00 «16.30 Програми» ласкавий та регіональний телекомпаній.
16.30 «Інтер» — анонс.
16.35 Мультисеріал «Король Артур і квадратні ноги на круглому столі».
17.00 Догань-шоу.
17.30 Гумористичний серіал «Полуніччя». «Моя тата не могла говорити».
18.00 Щасливий випадок.
18.50 Ук-енд.
19.20 Джентльмен-шоу.
20.00 Інформаційно-аналітична програма «Експертська».
20.40 Прогноз погоди.
20.50 КВН-97.
22.55 Меланора.
23.30 Футбол. Прем'єр-ліга «Блекберн» — «Юнайтед».
01.10 Прогноз погоди.
КДРТРК
09.10 За крізьшкільним часом
14.00 Ерауль.
20.50 Київський мініатюрний
14.35 Пілігрим.
15.05 Іншої цілі немає
15.40 Людина на землі
16.10 Постскриптум.

«ТЕТ» І «КІВ»

ТЕТ
06.25 Програма передвечір'я
06.30 Міські новини
06.40 Пісня місяця
06.50 «Антресолька»
07.37/с «Професіонали»
КІВ
09.00 Чорний квадрат
09.30 Ком'ютер Х
ТЕТ
09.30 Пол-стоп
10.00 М/ф
10.15 Джинсовий дені
10.40 Подорож
10.50 «ЯНОУ»
11.00 Ріна Понарєва. Жінка завжди прав
11.30 Світ електронного розваг
12.20 Це — ММІ
12.30 Спортивне сузір'я
13.00 Гра джисклі «Чортенятя»
КІВ
14.00 Тін-топ
14.30 Похіали
14.55 Арт-адіша
15.25 Молоде українське кіно представляє
15.55 Ерауль
16.15 Гарнізон
ТЕТ
16.30 Виступи немолоді
17.00 І.М. Лариса дочинкова
18.00
Професіонали
19.00 «Рейнджер» — поліцейський
20.00 Стиль від «Елза»
20.30 СІТ. Відпущення
20.50 Пісня місяця
21.10 Нова ковчег
КІВ
21.30 Шоу Де? Почомо
21.40 Хрещатик
22.00 «Шалені»
23.40 Т/с «Кобзар», с. 23.25 Привіт... затвора

Сусіди, давайте жити дружно

Сьогодні у Вільносі розпочинається міжнародна конференція «Співіснування держав і добросусідські відносини — гарантія безпеки і стабільності в Європі». Форум організовано з ініціатииви президентів Литви Альгірдаса Бразаускаса та Польщі Олександра Квасневського. У конференції візьмуть участь президенти 11 європейських держав, серед них Президент України Леонід Кучма, а також глава російського уряду.

Сьогоднішні ранкові засідання пройде під девізом: «Вплив добросусідських відносин на безпеку і стабільність у Центральній та Східній Європі». Під час цього засідання виступить і Леонід Кучма. Згодом учасники зустрічі проведуть спільну пресконференцію. У другій половині дня на засіданні «Роль міжнародних інститутів та організацій у формуванні безпеки та стабільності Європи» мають виступити голова ОБСЄ, міністр закордонних справ Данії Нільс Хельвг Петерсен, президент Парламентської Асамблеї Ради Європи Лені Фішер, член Комісії Європейського союзу Анні Трапін.

На суботу намічено засідання «Примирення народів Європи після другої світової війни і перспективи співробітництва», а також «Вплив громадян і неурядових організацій на співіснування народів та добросусідські відносини».

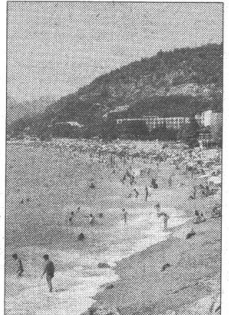
Павло АНГЕЛУЦА,
«Голос України» (з Австралії)

Вартість злочинів

Згідно з підрахунками Австралійського інституту кримінології, у 1996 році злочинність напала збитків Австралії на суму близько 20 млрд. австралійських доларів. Це становить понад 4 відсотки валового національного продукту країни. Найбільші втрати пов'язані з різними видами фінансового шахрайства та несплати податків (3,5 млрд. доларів). Наркоманія та пов'язані з нею злочини обійшлися у 2 млрд. доларів, утримання в'язниць — 750 млн. У той час, як усі в'язниці мають централізовані кондиціонери, їх ще бракує у деяких державних школах. Торік убивства коштували Австралії 323 млн. доларів (якщо тільки можна повністю оцінити грошима втрачені людські життя!).

ДОРОГОВКА на Подгориці губляться у розм'яті інших знаків, що відраховують кілометраж до столиці чи не всіх Балканських держав. Але це лише на виїзді з Белграда. Поділи на південь — частіше з'являються насадування про відстань до чорногорської столиці.

Траса Белград—Подгориця ще недавно була «дорогою життя» для нової Югославії. Тепер, після скасування санкцій, вона перетворилася на головну грошову артерію для «скорошеної до мінімуму» СРЮ. Цю вузькою трасою вдень і вночі мчать автобуси, номери яких репрезентують пів-Європи. Мета у польських, австрійських, угорських, а з цього року й українських туристів

одна — Чорногорська Ріє'єра, морське узбережжя між Ульцинем і Герцер-Нові. На півночі — охоплена

Москва передсвяткова. Гуркіт тракторів

СЬОГОДНІ починаються триденні урочистості — святкування 850-річчя Москви. На глибоке переконання мера столиці Юрія Лужкова, «самі ніші росіянам так необхідні грандіозні свята». Навряд чи російська глибинка, що задихається від несплати і стоїть на межі злиднів, поділяє переконання пана Лужкова. Але зміни і реконструкція дев'яти-мільйонного міста за останні кілька років дійсно вражають.

Загальна риса, що поєднує будівельні роботи, виконувані урядом та комерційними структурами в переддень свята, — гігантоманія. Причому в усюму. Сум, витрачених на наведення шик, блиску й краси, офіційно не називають, але приблизні підрахунки здатні кинути в шок. Як і позбавлені смаку монументальні коні на Манежній площі, що мчать в екстазі в невідомому напрямку.

Проте більшість москвичів задовольняє таке завзяте наведення порядку в столиці. Чисті вулиці й відреставровані старі будинки не можуть не радувати око, якби не велика кількість «але», які я почула на центральних московських вулицях у передсвяткові дні.

«Такого порядку не було на вулицях давно, — з гордістю каже жінка похилого віку, що мешкає в Москві з 60-х. — Але... до чого така кількість новомодних пам'яток, багато з яких, як кажуть, ані до розуму, ані до серця. Вони спотворюють вигляд, що відкривається зі старовинних вулиць, і викликають відвертий сміх у туристів». Важко не погодитися з нею, коли бачиш грандіозні творіння на Москва-ріці — пам'ятник Петрові І: на крихітному корабліку величезна фігура царя з грамотою в руках і все «це» височіє на піраміді з «невідомо чого» з мачтами і прапорами, стовпами й іншими залізничками, що стирчать. Нетямующою звіц на самперед приїде в голову, що це монумент на честь Гітлера.

«Лужков змінив нічну Москву — не без

захоплення зазначають студенти МДУ. — Вишукане підсвічування будинків, дерев, фонтанів і яскраве життя, що вирве у великій кількості барів, казино, дискотек, перетворило місто на справжню європейську столицю». З приводу того, що визначає європейський рівень, звичайно, можна посперечатися, але не погодитися, що святкова ліоманія красива, не можна.

Юрій Лужков, який доволі популярний, домігся обрання на посаду мера на другий термін 1996 року, одержав більш як 90 відсотків голосів. Очікують, що він висуватиме свою кандидатуру на пост президента Росії 2000 року. Хоча аналітики вважають, що мер не тієї вагової категорії, щоб змусити з кандидатами «на престол» за Дуни та Кремлем. Але до нього стільці ще є час, і поки лужковське базилістичного майбутнього найкраще розглядається через призму численних ризиків, підйомним кранів, гуркоту вдень і вночі екскаваторів і відбійних молотків.

На жаль, у Москві, що квітне під чулим керівництвом свого господаря, немає ніякого конкретного стилю. Тоніше сказати, це поєднання всіх стилів і напрямів, що створює враження лубкової міщанської квартири, прикрашеної різноманітними вазочками, тарілочками, слониками, килимками та серветочками. При цьому переважає співзвучна 50-м рокам тема готичних башточко-а-ля Кремль. Причому навіть на найсучасніших будинках.

Коли бачиш вже здійснені проекти, що спотворюють стару Москву, стискається серце від думки, що сучасними п'ятизрівковими машинами і нікому не потрібними пам'ятниками і в нас можуть заглибити особливу атмосферу Києва, що це залишилася. Столиця України має в своєму активі чимало сумних

прикладів гігантоманії колишніх градоначальників. Мабуть, у цій справі, як ніде, треба сім разів подумати, перш ніж один раз «прикрасити».

Але найбільш вражаючий московський проект — відновлення грандіозного храму Христа Спасителя, позолочені куполи якого видно здалеку з набережної. Це своєрідна потужна політична заявка про примирення з історією. Багато хто з городян не в захваті від псевдоантикварної пишкатої храму і каже, що його куполи нагадують «гігантський самовар». Дійсно, храм красивий і є точною копією зруйнованого, але він... неживий. Величезний мертвий храм. Це жахливо. Чи варта справа заходу? Можливо, коли будівництво буде завершено, віруючі вдихнуть у нього життя, але поки...

Із численних розмов з москвичами напередодні свята стало зрозуміло: люди раді, що живуть у місті мрії Лужкова. На відміну від мешканців інших великих міст, вони часом одержують зарплати й пенсії. В Москві багато можливостей для влаштування на роботу і тут завжди пропонують щось нове й екзотичне. А чистота вулиць — просто приклад для наслідування.

Яна СТАДІЛНА.

Москва—Київ.

Уперед, за циганською зіркою!

ВЕТНОГРАФІЧНОМУ музеї польського міста Тарнув значна частина експозиції присвячена циганам і їхній культурі. Нещодавно з'явився почався другий циганський похід. Таким чином цигани планують відновити пам'ять одноплеменників, що загинули в роки другої світової війни.

А в Румунії недавно створено циганську державу. Правда, поки лише на папері. За словами «імператора» циган Юліана І, «Чем Ромеңго» (а саме так зветься нова держава) не матиме ані кордонів, ані збройних сил і перебуватиме під юрисдикцією Румунії, не обмежуючи її суверенітет і не порушуючи територіальну ціліс-

ність. Кажучи про «Чем Ромеңго», Юліан І порівняв її з Ватиканом — державою в державі — і зажадав, щоб румунський уряд визнав право «Чем Ромеңго» на існування і, зокрема, на територію, яку вона займає.

Ініціатива створення циганської держави народилася в зв'язку з тим, що 45 циган з румунського міста Тирчу-Жу було засуджено до різних термінів тюремного ув'язнення — від шести місяців до року — за вбивства будинків на незаконно зайнятих землях

ділянок. Згідно з вироком суду, порушники мають знести свої споруди і звільнити ділянки. «Імператор» Юліан І, проте, розцінив цей вердикт як «красову дискримінацію» та «репресії», повідомляє «Интересная газета».

Нове обличчя Чорногорії

Після подорожі

кризою Боснія, на півдні — неспокоїм Албанія, а затиснуто між ними Чорногорія — ніби відлуння спокою й добробуту, які вражали туристів в тій, соціалістичній Югославії.

Тепер, у новій федерації, індустріальна Сербія й аграрна Чорногорія вчаться співіснувати по-новому. Чи не єдина перевага Чорногорії — море.

Іноземці тут порівняно небагато, принаймні, поки що вони розкидані у величезній масі сербських туристів. Але сербські приморські готелі уже починає враховувати інтереси іноземних туристів. Відпочинком на тутешній Адріатикі давно став улюбленим, а за італійської та хорватської дорожньої Чорногорія — прекрасне місце, де можна відпочити з не таким уже й тугим гаманцем. До того ж, чому не перешкоджає візній режим: югослави навісним залишили процедуру перетину кордону максимально

просто, аби кількість туристів, які щороку відвідують країну, досягла дозовного рівня.

Літо — єдина пора року, коли Чорногорія заробляє гроші. До цього докладають максимум зусиль: окрім державних готелів, в усіх курортних містах уже є приватні котеджі й ресторани. Практично кожна родина здає свій, як правило, двоповерховий, будинок туристам, і обслуговування таке, начебто це маленький приватний готель, де мешкає 3—4 сім'ї. Власники ресторанів (а їх тут безліч) залюбки годують за досить невисоку ціну всіх прибульців.

Чудова природа робить доволі недорогий відпочинок у Чорногорській Адріатіці щі і неповторним. Просто не може не зачарувати поєднання високих гір, скелястих берегів та острівців, субтропічних рослин та прозорого бірюзового моря. Море — надзвичайно чисте. Як і вся Чорногорія — найчистіша за еколо-

гією республіка (щоправда, водночас практично скрізь — сміття, особливо в столиці й на трасі). Пляжі містечок на узбережжя переповнені настільки, що часом не знаєш, як відстати моря. Проте у стосунках між людьми — злагода, жодних конфліктів, сварок з приводу того, що хтось там у тебе на голові чи штовхається на вулиці. Поліцейських тут практично не зустрієш, бо наводити порядок, розбороняти бійки, підбирати п'яних не потрібно.

Поряд з шикарними дорогими машинами тут «бігають» старенькі машини всіх марок. Колекціонерам є на що подивитися — таке враження, що в цій країні зібрано практично всі старі моделі автомобілів. Вузькі дороги й тісні пляжі туристів не лякають. Їх кількість лише зростає, а в цьому сезоні до них приєднались ще й українці та росіяни.

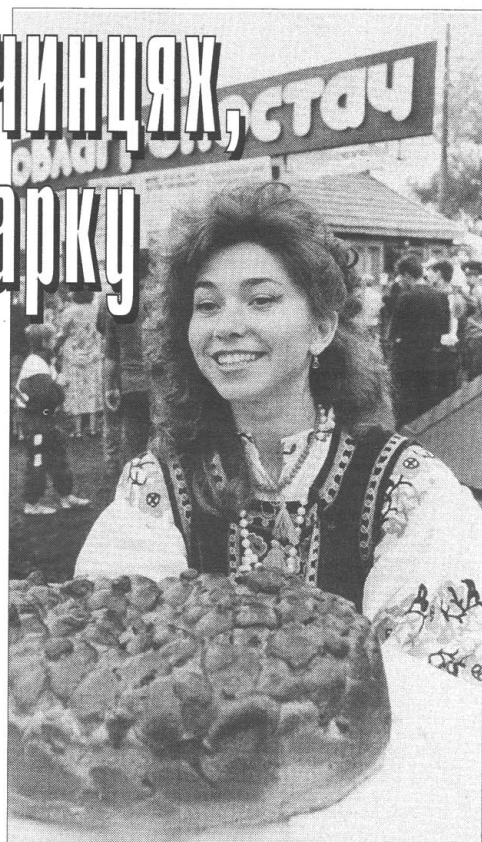
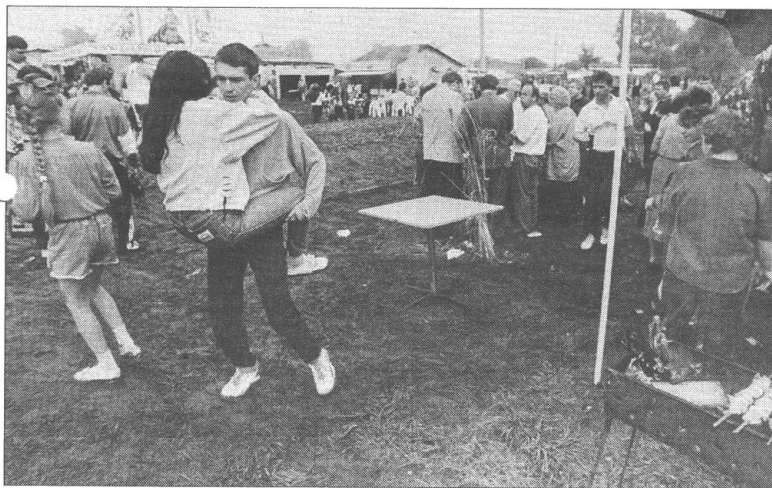
Оксана БУНЬКІВСЬКА.

У Сорочинцях, на ярмарку

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ДРОГОВИЦЬКИЙ дослідний завод, нині відкрите акціонерне товариство «Галол», веде свою історію з середини 60-х років. У 1965 році в Дрогобичі при першому нафтопереробному заводі була створена експериментальна база Київського інституту нафтохімічної промисловості. Невеликий колектив інженерів-нафтохіміків та робітників на експериментальних установках здійснював унікальні науково-дослідні роботи, відпрацьовував нові види продукційних технологій. У 1967 році база отримала статус дослідного заводу.

Необхідність у такому заводі була викликана розпочатим у 60-ті роки технічним переозброєнням важливих галузей народного господарства, передусім нафтохімії та нафтопереробки, машино- і верстатобудування, виробництва пластмас, гуми і каучуків. З розвитком цих галузей виникла гостра потреба у високоякісних мастильних матеріалах, мастильно-охолоджувальних рідинках для металлообробки, ефективних присадках, добавках для поліпшення якості гуми і каучуків, розчинниках, які досі не вироблялися, а заводилися із-за кордону, до того ж, у мізерній кількості.

У системі нафтопереробної та нафтохімічної промисловості було чимало науково-дослідних заводів, але подібні були тільки в Москві, Ленінграді, Рязані. Кожен мав свій профіль. Перед колективом Дрогобицького дослідного заводу стояло конкретне завдання: налагодити і випрацювати технології виробництва тих укр. необхідних нових видів продукції, видавати вихідні дані для проєктування промислових установок. Молоде підприємство витримало екзамен на відмінно.

Вирішення цих проблем значною мірою забезпечило встановлення зв'язків з промисловими гігантами колишнього СРСР, зокрема ВАЗом, КамАЗом, Харківським тракторозом.

Галузевим інститутом «МАСМА» разом з працівниками заводу розроблено технології й освоєно виробництво більш як 140 видів нової продукції, більше півсотні з них передано в серієне промислове виробництво на інші підприємства, а частина впроваджена на заводі. Так, колектив фактично з хімічної формули створив продукт антиоксидант, який використовується для каучуків, гуми та пластмас. Добавки його в кількості 0,5–1 відсотка роблять гуму еластичнішою, міцнішою, пластмаси під дією сонячного проміння не жовтіють і зберігають свою міцність. Цей продукт виготовляли лише шість фірм у світі: у США, Німеччині, Франції, Японії. Завод єдиний в колишньому Союзі виробляє розчинник для поліграфічних фарб.

Паралельно з науково-дослідними роботами на підприємстві створювали власні виробничі потужності. Тут розуміли, що жити лише за рахунок науки ризиковано. Ажده одного «чудового» дня бюджетні асигнування на науку можуть припинитися, і колектив перестане існувати. Так сталося в 1982 році, коли розроблені технології передали для впровадження у виробництво іншим підприємствам, а дрогобицькі вчені себе зайняли. Через те розвиток власного виробництва на заводі розцінюють, насамперед, як спосіб виживання.

Правильний вибору такої стратегії підтвердило саме життя. З розпадом СРСР для колективу почалися найважчі випробування. Практично вся сировина надходила з Росії, бо на Україні її не виробляли. Готову продукцію на 80 відсотків збували також у Ро-

сію. І раптом усе обіралось: нема сировини, нема ринків збуту. Оббивання порогів у міністерствах економіки, зовнішньоекономічних зв'язків

«ГАЛОЛ»: ВИСОКА НАУКА — ВИСОКА НАДІЙНІСТЬ

Комітеті нафти і газу нічого не дало. З огляду на те, що в Україні склалося напружене становище з забезпеченням народного господарства мастильними матеріалами, керівництво заводу вирішує терміново переорієнтувати виробництво, освоївши випуск високоякісних моторних масел. Потреба в них становила 0,8 мільйона тонн на рік, і майже всі вони ввозилися. Імпортоване мастило обходилося державі в середньому в 900–1000 доларів за тону. Заводські спеціалісти перерахували можливість підприємства, технології і дійшли висновку, що виготовлене в Дрогобичі мастило буде наполовину дешевше.

З 1992 року колектив плідно працює над освоєнням вітчизняних масел, які не поступаються імпортом за якістю, але значно дешевші. Завдяки науково-технічному потенціалові, спеціалістам завод за короткий термін радикально змінив асортимент продукції. Настильки радикально, що з півторака старих видів за кілька років не залишилося жодного. Натомість почали випускати високоякісні, конкурентоспроможні мастила: моторні, трансмісійні, гідролінічні, компресорні, тепловоїсти та інші.

Висока якість масел «Галолу» забезпечила їм популярність у споживачів. Великим попитом користуються моторні мастила Галол М-20/3041, Галол М-3030, Галол М-3042.

1994 року на базі дослідного заводу створено ВАТ «Галол». Відтоді колектив повністю живе і працює у новому вимірі, в якісній іншій економічній ситуації.

Приватизований, звільнений від чиновницьких пут «Галол» домогся вагомим трудових досягнень. Нетрадиційні методи та підходи до роботи, модернізація виробництва, надійні партнери — все це дозволило колективу кожного року збільшувати обсяги виробництва, розширювати асортимент продукції. У 1993

році виробили п'ять тисяч тонн мастильних матеріалів, у 1994-му — вже двадцять п'ять тисяч тонн, а в 1995-му — понад п'ятдесят тисяч тонн. Собівартість масел улівні нижча від імпортованих. Вся продукція реалізується для потреб народного господарства України. А це значить, що держава заощадила величезну кількість валютних коштів.

Але головну перевагу приватизації працівники відчули у сфері соціальної захищеності. Завод жодного дня не простояв, не працював за скороченим робочим тижнем, людей не відправляли у вимушену відпустку. Навпаки, тут відновлено випуск деяких видів продукції, збільшено чисельність працюючих. Заробітна плата значно більша, ніж на інших підприємствах міста і в цілому по Україні. Продукти й інші товари робітники купують за заниженими цінами. Кожний

чуже гнучка система виробництва, активна робота служб маркетингу. Висока якість продукції, порядність і відповідальність у відносинах з партнерами є визначальним у роботі підприємства.

За підсумками роботи в 1996 році завод домогся найкращих результатів за якості продукції. У жорсткій конкуренції з європейськими фірмами ВАТ «Галол» виборов найвищу нагороду — «Х Золотий приз Європи за якість». 13000 членів «Клубу лідерів торгівлі» зі 112 країн визнали ВАТ «Галол» найкращим підприємством Європи з випуску високоякісної продукції. За 1997 рік «Галолу» повторно присуджено цю нагороду, а також приз Римського клубу підприємств торгівлі за кращу торгівлю марку.

На перспективу передбачається у чотири рази збільшити виробництво масел і,

З ініціативи керівників заводу створено реалізаційне відділення центральної районної лікарні, яким завод постійно опікується. Серед численних об'єктів опіки «Галолу» — підрозділ Національної гвардії в Дрогобичі, три військові частини, будинок престарілих у Підбужі, школа, нафтовий технікум, дитячі садки та інші установи. Загалом шістьсто здійснюється над 14 організаціями.

Велику увагу на заводі приділяють питанням охорони природи. Практично всі технологічні процеси безвідходні. В цехах стоять пилогазозловлювальні установки, які повністю захищають працівників від шкідливих викидів. Діє науково-дослідна лабораторія біотехнологічних методів очищення стічних вод, яка розробляє нові прогресивні методи очищення стоків від фенолів, крезолів, нафтопродуктів. Оборотноє водопостачання в системі водоспоживання становить 90 відсотків. Тверді відходи виробництва утилізуються шляхом спалювання на установці термічного знешкодження. Контроль за станом робочих зон, атмосфери, стічних вод, рівня радіації та інших шкідливих факторів цілодобово здійснює санітарна лабораторія.

Акціонерне товариство посилає особливе місце у національному виробництві мастильних матеріалів. Тут були започатковані сучасні безвідходні технології, гнучкі технологічні схеми, які дозволяють швидко пристосовуватись до потреб споживача і ринку, оперативно організувати випуск потрібної продукції.

Але незважаючи на те, що продукція «Галолу» не поступається зарубіжним зразкам, в Україні імпортується багато аналогічної продукції, не кращої за якість, зате дорожчої. Багато ведеться розмов про захист вітчизняного споживача, але, крім розмов, більш нічого немає, а тим часом державі зазнає величезних збитків. Не сприяє похваленню виробничої діяльності і неефективна податкова система. Основною рушійною силою розвитку виробництва повинна бути кредитно-фінансова система, але в сьогоденному вигляді вона таких функцій ще не виконує. Та тут є окремі позитивні винятки.

Заслугують на увагу співпраця ВАТ «Галол» з Західноукраїнським комерційним банком, який пристосував свою кредитну політику до потреб виробника, надає взаємовигідні, ефективні кредити для закупівлі імпортованої сировини, інвестиції для будівництва нових виробничих об'єктів колійної продукції. На «Галолі» добре розуміють, що найкращим внеском у справу розбудови і зміцнення власної держави є піднесення економіки, ефективна робота кожного підприємства.

До стоїть річниці незалежності України ВАТ «Галол» підійшло з вагомим робом, збільшивши в 6,4 раза виробництво товарної продукції та послуг у порівнянні з відповідним періодом минулого року. У вересні ми відзначаємо своє професійне свято — День працівника нафтопереробної та нафтохімічної промисловості. Закликаємо всіх працівників галузі докласти якнайбільше зусиль до створення потужного нафтопереробного й нафтохімічного комплексу — основи економіки України.

практично, задовольнити потреби сільського господарства України в цій продукції. Планується ввести в дію новий цех, що дозволить виробляти розчинники для поліграфічної, масложирової промисловості, покривну масу для сирів, присадки для бензину, що забезпечать повноту спалювання і чистоту викидних газів, присадки для зниження температури замерзання дизельного палива та протидіямні присадки для нього ж, прискорювачі вулканізації для автошин і гуми, які в Україні не виробляються, а потреба в них велика.

«Галол» планує також освоїти випуск елітарних масел, масел спеціального призначення і синтетичних масел для імпортованої сільськогосподарської техніки, нових мастильно-охолоджувальних матеріалів. Успішно здійснюється розробка високоякісних масел для військової техніки. «Галол» плідно працює з Харківським заводом ім. Малишева.

Відкрите акціонерне товариство «Галол» і в сьогоденній складній економічній ситуації впевнено тримається «на плаву», гідно несе марку нового українського підприємства.

Підприємство має репутацію і великого благодійника. Його благодійна діяльність — це допомога школам, дитячим установам, церквам, лікарням, самотнім старим, сиротам і нездольним.

Річка лицедійства повернеться у свої береги. А Ступка буде Ліром

(Початок на 1-й стор.).

Писані красні-актриси: звичайні, втомлені побутом і трьома місяцями відносно бездіяльності, засмагли (де кому вдалося) жінки. Художній керівник театру Сергій Данченко: також дещо втомлений — майбутніми виробничими проблемами.

Враження від канікул: такі самі, як і в мільйоні інших співгромадян. Тим паче, це — перше літо, незвично позбавлене гасотрольних мандрів. (Хіба що Л. Хоролещ і С. Олексенко виверили до Салоніків на фестивалі камерних театрів із п'єсою А. Гонца «Каміння на каміні», а також творчо-комерційний тандем «Хостіков-Бенюк» має щастя показувати себе не лише киянам). Літо, приправлене фрагментарними заробітками.

Плани, з якими голов-реж знайомити колег: на протиграв добі планового господарства перекласти дещо розміти — не має постановочних коштів. Їх франківці не отримують уже півтора року (зрозумі-

ло, це гальмує випуск у світ нових вистав). До речі, скільки б ви думали, вбирав у себе грошей повноцінна костюмна вистава? Десь 50 тисяч доларів... За те трупам має перевагу на ті інших театрів: вчасно отримують зарплату.

Застігла в очікуванні повнокровних театральних вечорів мала сцена: ремонт тут законсервовано, як і на всіх булових Мінкульту. Обізнані називають суму в гривнях, потрібну для доведення другої сцени до пуття: 2 млн 200.

Якби також допоміг, вистав для малої сцени (старих і нових) вистачило б на повечора. Серед таких — «Маячня вдовко» Е. Тонеско. «Мов близнюки» М. Фрейна.

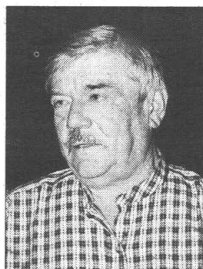
Найближча реальність — жовтнева прем'єра шекспірівського «Король Ліра». Його С. Данченко трактує не як мелодраму, а як філософську притчу про світ, що гине. Свіжу варіацію на тему старого батька-короля (першу франківці здійснили ще 1953 року) буде вирішено у жанрі гротеску.

Акторський ансамбль наступної прем'єри — це кращі сили театру. В головній ролі фігуруватиме Богдан Ступка (погодьтеся, Шекспір писав її ніби спеціально для нього). Поява вистави можлива, як пояснюють у театрі, завдяки «власним запасам».

За горизонтами невизначеного майбутнього — обриси ще поки не втілених у сценічну дійсність кількох «речей». Передусім — м'юзикл під робочою назвою «Шагренева шкіра». Це — не той твір, про який ви подумали. А сучасна п'єса, де поза іншим присутня тема взаємин Бальзака і поміщиків Ганськів.

Інші постановки — шведська п'єса про життя Стріндберга, вистава «Погані святи» про історію Льва Толстого та Софі з твором діагностичної авторки Ірени Коваль, «З Новим роком» Михайла Варфоломеєва... Окрім того, як сказав на зборах С. Данченко, є потреба поновити ряд вистав, які давно не йшли.

Врешті-решт, репетиції — останнє, в чому треба

бачити звичне... Розминку, тренування, підготовку до чогось надзвичайного.

Ось на цьому слові на-ражається на фіаско наш підхід до теми наступного сезону. Слід попроситися із буденно-приглушеною тональністю, в якій звучить усе вище сказане. І не треба зайвий раз зазірати за лаштунки. Театр — острів постійно нових скарбів, про який треба завжди говорити захоплено.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімку: Сергій Данченко.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У номер

Дніпропетровськ

Нового керівника області представив сам прем'єр

Прем'єр-міністр України Валерій Пустовий-тенко прибув учора до рідного міста. Точніше, до міста, в якому він розпочинав свою кар'єру господарського керівника і політичного діяча. Побував Валерій Пустовий-тенко на житловому масиві Тополя, де свого часу мешкало його сім'я. Валерій Павлович ознайомився тут з ходою ліквідації наслідків трагедії, яка сталася цього літа, цікавився, наскільки предметно надається допомога потерпілим. Але мата приїзду прем'єра до Дніпропетровська — познайомити обласний актив з новим головою облдержадміністрації Віктором Забарою, а також зустрітися з працівниками правоохоронних органів.

Симферополь

У кримському парламенту буде план?

Президія кримського парламенту ухвалила виступ на затвердженні сесії підготовлений нею «План законопроектних робіт Верховної Ради Автономної Республіки Крим на II півріччя 1997 року». У ньому — 66 проектів законів і нормативно-правових актів. Зокрема, на черговій, 7-й сесії ВР автономії, яка розпочне роботу 18 вересня, планується розглянути республіканський бюджет Криму на наступний рік, концепцію податкової і бюджетно-фінансової системи АРК, програму реформування агропромислового комплексу Криму, законопроекти «Про місцеве самоврядування в АРК» і «Про вищу посадову особу» тощо. Однак план — планом, а чи буде його виконано — невідомо, оскільки подібний документ на перше півріччя цього року кримські депутати виконали ледь на третину.

Хмельницький

Одного дня зустрілися дати

Сьогодні у Хмельницькому — день газетних ювілеїв. Своє п'ятиріччя відзначають орган міської ради «Проскурів», обласна промислова газета «Хмельниччина». А освітня газета «Майбуття» святкує вихід 100-го номера. Колектив «Голосу України» вітає своїх колег і зичить творчих успіхів.

Розкопки

Реабілітоване князівство

Цього річчя відкриття археологічної експедиції історичного факультету Кам'янець-Подільського педагогічного університету зробили важливий крок у поверненні народної його правдивої історії, котра століттями замовчувалася або перекручувалася.

Свого часу дослідник історії Поділля Степан Гуменюк стверджував, що Болохівське князівство було зруйноване Данилом Галицьким при спробі об'єднати західні землі. На той час (а це 12—13 ст.) Болохівська земля — це верхів'я Південного Бугу, басейни річок Горині, Случа, Тетерева, тобто територія сучасних Старокостянтинівського, східна частина Красилівського і Хмельницького, Деражницького, Летичівського і Старосиньківського районів. Серед відомих міст Болохівського землі були Губин Старокостянтинівського району, Кудина Летичівського, Теліжені Старосиньківського, Городище Деражницького районів. Вважалося, що Болохівське князівство було відстаєм, низької культури і розвитку. Але, як показали нещодавні розкопки в Губині, тут вже тоді були двоповерхові будівлі. Тогочасні архітектори почали практикувати як основний будівельний матеріал камінь. Однак переважали дерев'яні будинки (а не землянки, як стверджували російські археологи). Саме з наслідками в будинках наконечниками стріл, списами археологи сьогодні мають достатньо мотивів запевняти, що Губин зруйнував не Данило Галицький, а монголо-татари.

А недавно заступник начальника експедиції Василь Якубовський відкопав срібну жіночу прикрасу 12 ст., третю у світі. Шасиянин-археолог знайшов це багато інших древніх речей: черепки, віжки, ножи зі сталі й заліза, багато зброї. Знахідки дають повне право вважати, що тоді у Болохівському князівстві було достатньо розвинуте ремісництво. А знайдені монети різних європейських країн говорять і про широкі торговельні зв'язки.

Хмельницький.

Людмила ЛЮКОВА.

Прем'єри

Шанувальники муз біля фонтану сліз

КРИМСЬКОТАТАРСЬКИЙ театр музичної драми після триумфу шекспірівської п'єси «Макбет» представив глядачам-туристам «Бахчисарайський фонтан». Саме тут — біля мармурового дива поклонники любові і розгортається діясто.

Музичну поему українського драматурга Гарольда Вадикіна, створену за мотивами пушкінського твору, очинив режисер театру Володимир Аносов. Домінанта змісту п'єси — музика нашого сучасника, кримського композитора Алемдара Караманова — дала мугутний подих грі акторів.

Літній сад ханського палацу посприяв утілитися задум режисера — як і в «Макбеті», у «Бахчисарайському фонтані» вивинчати ту саму моральну дилему: чи переступити задля кохання кордон дозволеного.

Завдання експериментального обшури молоді актори відтворюють одухотворено, трепетно і професійно. Тут відчутно і загальну кримську ментальність, і чутливість до мільйонів моря, гірських річок, і внутрішній романтизм та високе устремління душі, небадучи до драматизму почуттів вічних та сьогодишніх.

Глядачів вистачає, оплесків теж. Адже Бахчисарайський історико-культурний заповідник нині відвідує чи не найбільша кількість усіх туристів Криму.

Нещодавно тут відбулася реекспозиція гаремного корпусу. В етнографічному відділі з'явилися нові експонати — древні беззороші килими. В картинній галереї представлені вистави двох іменитих художників: Сергія Войтенка і Володимира Малькова, котрі одухотворяють пензлем види Бахчисарайського палацу.

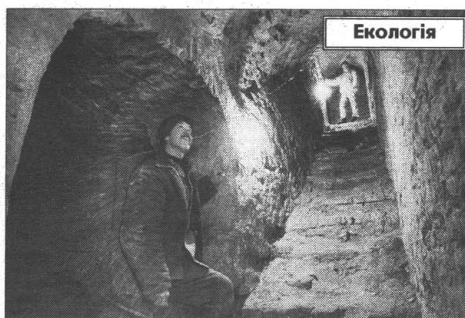
На жаль, відвідувачі унікального місця побачать і жалюгідний стан Соколиної башти, східних бань «Сари Гузель», збудованих за римськими візирями ще у п'ятнадцятому столітті. А на відкритті найцікавіших залів палацу — Золотого кабінету, Посольської зали і кімнати кави — грошей діло не напоребля.

А тим часом у перервах між оплесками юному кримськотатарському театру в Палаці-музеї відбуваються дивні речі. Любителі спиртного розбили двері гаремного корпусу, зіпсували древні пам'ятники, викрали експонати. Хто зловмисники — місцеві жителі, чи туристи, — міліція з'ясує й досі.

Та, попри все, по мармуру опоезитуваного фонтану скалупте джерельні слюзи, зрощуючи пелюстки троянд.

Симферополь.

Віктор ХОМЕНКО.

Екологія

ПАСПОРТ ДЛЯ «ПОПЕЛЮШКИ»

Інвентаризація печер та їх паспортизація розпочалася за розпорядженням Чернівецького облдержадміністрації на території області. До цієї справи залучено фахівців, студентів, старшокласників.

Належить здійснити великий обсяг робіт, які мають півнавальне та природоохоронне значення. Кількість карстових породах, що пролягають у Кіцманському, Хотинському, Заставнівському, Кельменецькому та інших районах, є сотні різних за розміром і формою підземних порожнин. Найпомітніша серед них — печера «Попелюшка», що бере свій початок поблизу села Подвірного Новоселицького району. Її надзвичайної краси лабіринти пролягають під землею на декілька кілометрів. Такі творіння природи перебувають під постійним наглядом спецеологів та членів клубу «Троглодити». А ось дрібніші печери фактично залишаються поза увагою. Саме вони й потребують природоохорони.

В отворі цих печер, що, як правило, виходять на поверхню землі, весняні повені і зливи зносять сотні тонн ґрунту з мінеральними добривами та отрутохімікатами, а також сміття. Нечистоти потрапляють на глибину, замулюють і забруднюють підземні джерела, котрі наповнюють криниці. Зарадити лихові й покликані паспортизація печер та заходи, здійснювані у процесі її проведення. Спеціальні бригади вивчають стан кожної порожнини і навколишньої території. Отримані дані заноситимуть до спеціальних паспортів, намічатимуть проведення дренажних робіт, висадження дерев і кущів, щоб закріпити верхній шар ґрунту й не допустити його сповзання у карстові порожнини.

Усі печери області матимуть єдиного рекордодаря. Ним стане міжвідомча науково-дослідна лабораторія заповідної справи та створений при ній спелеокарстовий моніторинг. Вони і візьмуть під контроль підземні витвори природи, стежитимуть за їхнім «здоров'ям» і дбатимуть про їх зміцнення.

Спеціалісти вважають, що розроблені природоохоронні заходи, які належить здійснити до листопада нинішнього року, сприятимуть поліпшенню екологічної ситуації в районах карстових утворень, зокрема чистоти підземних джерел, відвертатимуть виникнення небезпечних інфекційних хвороб серед населення, яке бере воду з криниць.

Володимир ПЕЛЕХ,
кореспондент ДНАУ.

Зінаїда Краян (Микитенко) СПОГАДИ ПРО ІВАНА МИКИТЕНКА ЙОГО ДРУЖИНИ 6. IX. 1961 Р.

Сьогодні день народження Вані. Йому минуло 64 роки... 15 років кипучої, пристрасної, подум яної роботи в літературі і 24 роки нещасття. І кожний раз, згадавши минуле, а почне — ніколи його не забуваючи, хочеться голосно вигукнути: «Де ти? Де ти, рідний? Що з тобою було після твоєї хвилини, як зачинилися за тобою двері рідної хати? Яку муку пережив ти, який біль являв твою душу, і чи ж є така сила, щоб розповісти про пережиті муки?»

І саме тому, що не знаю таких слів, і саме тому, що не вмю розповісти про тебе так, як слід про тебе розповісти, я не бралася написати про тебе, мій дорогий.

Який же страшний був час. Земля горіла під ногами, і все падало, падало, рвалися незримі ниточки, що складали прекрасну тканину життя, творчості, суті людини, товариських відносин, віри в друзів.

Нехай ніколи не встає той час. А для мене ти був, є і будеш завжди живий. Я складаю про тебе неймовірні мрії й казки і вірю в неможливе. Недаремно я люблю так творити «Овід», «Граф Монте-Кристо», «Микола Джеря». А роки минають і минають, і делати менше залишається надій для здійснення мрії — для твого повернення.

Нехай буде так: буду писати — як-небудь, як умю, щоб згадувати про краплину те, що знаю про тебе: з дитинства до останніх днів.

Письменницька група поїхала. (Після закінчення II Міжнародного антифашистського конгресу письменників, що проходив в Іспанії і Франції). Іван залишився в Парижі, і це були, як розповідала, найтяжчі дні його життя, хоча й надіслали йому з Москви на дорогу додаткову суму незабаром, але ж довелося їхати самому — було дуже важко. Коли їхали поїздом додому, Івану Кіндратовичу говорили, що ходять у Німеччині списки арештованих у Радянському Союзі, і в одному з них є ім'я його (Микитенка), Катаєва, Кольцова і це багатьох письменників, імена яких я забула.

Прийхав Іван Кіндратович у Київ, здається, 28 серпня. Я зустріла його на вокзалі.

У парторганізації Спілки письменників України в той час одну за одною розглядали особисті справи письменників — Сосюри, Первомайського, Фефера, Горьодського. Обдирали партійні квитки.

І не лише в Спілці, а й в райкомі, міськомі. Арешти йшли одні за одними. Було арештовано Андрія Хвилю.

По приїзді Іван Кіндратович прочитав ряд доповідей про Конгрес у військових організаціях, в'їзді фільмів, на заходах. Зустрічали його, як завжди, чудово, захоплено, говорив він блискуче, гаряче, красиво, цікаво.

У цей час відбулися і перевірки в районних і міських парторганізаціях, він був обраний і в райком, і в Київську міську парторганізацію і в обласну. А в першій парторганізації точилися страшні справи: на нього «збирали матеріал». Одного разу так зустріли Івана Кіндратовича, коли він зайшов у Спілку: «Слухай, Іване, скажи, як приїхати до тебе в село, щоб знати, куркулі твої батьки чи не куркулі?»

При чому це було сказано не тихо, а через уся кімнату голосно, настирливо, образливо. Прийшов Іван додому смутний і розповів мені цей випадок «друга». Говорив він тихо, з болем, з жалем, що в серці людини може бути така холодна жорстокість і нічим не виправдана неадекватність. Через деякий час спитали Микитенка: «Тобі вже, Іване, все одно (?) Скажи, ти ворог чи ні?»

А інший «товариш» звідкись узяв, випитуючи у нашої домробітнички, що в нас був обшук, і почав питати про це в Івана Кіндратовича: «Чи справді, що у вас був обшук? А то робітнички говорять...»

З «Літературної газети» дзвонили і вимагали статтю в газету. Статтю Іван Кіндратович написав, але й надрукували з приміткою, що вона несе ідеї самокритичності. Безперечно дивували, щоб написати знову.

— Що ви хочете? Адже я ще живий! — надрешті вигукнув Іван. Ці слова і досі бринять у моєму серці.

Побувавши в Рівному (на Кіровоградщині — нашій батьківщині), «друзі» зустрілися з селянами наших хуторів. Люди як люди — прихильно, правдиво і тепло говорили про Микитенківську родину, про батька Кіндрата Євтиховича, про те, що він відмовився від попа, коли вмирив, що поховали його (у 1932 р.) всім кутком, з червоними прапорами, з теплими промовами як одного з перших, що пішов у колгосп. Так же ховали і матір років через три. Казали, що план хлібозаготівель ніколи не доставляли їм до двору, що наймити вони ніколи не мали, що було в них 4 десятини землі, і лише при Радянській владі нарізали десятково 5 чи 6. Найтепліше згадували Івана Кіндратовича, який провадив велику культурну роботу, листувався, живучи в Харкові, мав великий вплив на колгоспне будівництво, в селі, провадив антирелігійну і культурно-масову роботу і т. д.

Але цим не задовольнилися. Подава-

й інше. Згадали факт, що, коли була зустріч письменників із Сталініним у 1934 році, Іван Кіндратович запитав: «Як розуміти в п'єсі «Дні Турбіни» ідеалізацію білогвардійців і протистояння їх петлюрівцям? Адже й ті і ті — контрреволюціонери?»

Ще хтось як тяжке обвинувачення (а на той час це було справді страшне) згадали один з моментів нової, ще не надрукованої п'єси Івана Кіндратовича «Як сходило сонце» — Микитенко вивів Леніна як організатора Жовтневої революції, а Сталіна показав лише в поїзді, коли він зустрічає Леніна по приїзді з еміграції.

Найбільшочуже було те, казав Іван Кіндратович, що виступив його друг і став казати... Мені боляче повторювати слова, хоча Іван Кіндратович сказав їх мені, зберігаючи навіть стиль і рух. Адже Іван любив свого друга — співця комсомолу. Згадав у своїй повісті «Вуркагани», навішав уривок з його найкращого вірша.

До 100-річчя з дня народження Івана Микитенка

«Велике бачиться з відстані»

ЦІ СЛОВА найбільше підходять до сторінок, присвячених нашим письменникам, яким випало жити за часів, коли все вирішувала політична доцільність. Така доля випала й Іванові Микитенку — поетові, повістярю, драматургові, публіцисту.

Борис Романицький, актор і режисер:

— Захоплювали мене в Микитенкових п'єсах сильні характеристики, виписані яскраво, виразно, здебільшого в розповіді. У п'єсах Микитенка персонажі пристрасно боролися за власне розуміння сучасного життя, за своє місце в ньому.

Людмила Стоянов, болгарський письменник:

— На конгресі в Іспанії — в Барселоні й Валенсії, де відбувалися перші засідання, і пізніше в Мадриді — ми з Іваном Микитенком та Олексієм Толстим, Олександром Фадеевим, Іллею Еренбургом, Михайлом Кольцовим... провели разом п'ятнадцять незабутніх днів.

В Іспанії Микитенко задумав розповідати про Україну та її ідеї і теми, про українські народні пісні, про поезію Тараса Шевченка...

Леонід Первомайський, письменник:

— Не всі свої збірки Микитенко встиг розвинути сповна. Я думаю, що він не зібрав і малої частини того, що міг, — життя його обірвалося надто рано. Шість томів збірок творів не вичерпують усієї його спадщини, а головне, не вичерпують усіх можливостей, які в нього були.

лі відомості, взяті не з вуст селян, а людини, яка щось мала непевне в своїй біографії, яку з'їдала заздрість.

Були зібрані спочатку закриті партзбори, на яких розглядали особисту справу І. К. Микитенка. Було таке все, що партійна організація Спілки письменників Києва, яка налічувала тоді 15–20 чоловік, хоче скинути людину, як жертву, буржуазному морю — а може, корабель після того не потоне.

В чому ж Івана Кіндратовича обвинувачували?

Як дико і страшно згадати тепер те, що говорили люди, накликаючи на шию людини зашморк. Людини, яку бачили сьогодні, вірили, поважали, слухали з захопленням, тиснули руку, прохали допомоги у своїх справах. Людини, яка три роки перед цим проходила «чистку» партійну під опієкати тих самих товаришів, що нині вносили йому смертний вирок. І ні в кого не заговорили сумління, честь — що ж ми робимо?!

Незважаючи на те, що в селі не підтвердилися наклепи про брата, про батьків, у нього почали вимагати визнання того, що він ніби приховав своє походження під час вступу в партію. Додавали

Вони разом організовували фронт пролетарської літератури. Це вдарило його як страшна зрада, як ошуканство в найкращих почуттях.

За три дні відбулися відкриті збори. Все, що згадувалося, що ставилося у провини, було таке далеке від дійсності або так спотворене і висвітлене у протилежному значенні, що це привело Івана Кіндратовича до розпачу. Прийшовши додому знесилені і розповідати мені, що було, він сказав:

— Як слухав і мені здавалося, що це говорять про іншу людину, не про мене. Від мене вимагали визнання всього цього за дійсність. Мені казали, що я не комуніст, не більшовик, бо я не хочу казати правду і визнати себе винним. В чому? Я питаю — в чому? Вони висотували з мене сили, бо я навколо бачив стіну. Всі стали чужими, далекими, а це недовго називали себе друзями. Мені хотілося ридати... Трагічно, але факт — сказав я.

Другі збори затяглися до глибокого но-

чі. Хитаючись, тримаючись за стільці, вийшов Микитенко з приміщення Спілки, що містилася тоді на розі Пушкін-

ської і Леніна, в колишньому приміщенні колегії Гагаана. Мені про це розповідала багато пізніше проста людина, кур'єр Спілки, яка приходила до нас, приносячи із Спілки ті чи інші папери.

А в цей час, в ці тяжкі останні тижні, майже кожного дня від незнайомих людей приносили додому листи Івану Кіндратовичу: червоні жоржини, айстри. Приходили й приміщали читачі. Зворушливим був прихід однієї матері з двома дівчатками років 10–12. Вони принесли червоні айстри в вазонах.

Після другого збору Іван Кіндратович повернувся пізно вночі — години о другій. Йому не повернули партійного квитка.

Він не лягав усяк ніч. Ходив по кімнатах, переглядав папери, багато курив.

Про що ми говорили?

— Прости мене за муку, — сказав він мені ранком, схилившись до самої землі, виваши до моїх ніг...

— Ванечко, Ванечко, я ж шалила з тобою людо, — кинулася до нього.

— Як ви будете без мене? Що мені зроби, щоб вам було легше?!

Ми хотіли, кажу вам велику правду, всі разом піти з життя. Вправ? А дитина? «Його життям ми не вправ розпорядитися, — сказав Ваня...» А я не могла залишити Леся. Йому було лише 8 років.

Розпач, біль, образа, безнадія, страшно тривога за долю одне одного. О! Що може бути страшніше тих днів. Сонячних, але таких чорних, як ніч, ще теплих осінніх, але таких крижаних і порожніх, як могила, не засипана, чорна. І не було розради, не було теплого слова когонебудь стороннього, хто прийшов би з іншого життя і сказав, що може, все й не таке страшно, що не всі тебе кинули і врятує у тебе і не називають тебе тиме страшним, якого ти вважався, страшились за смерть. — **ВОРОГ НАРОДУ!**

Коли принесли пошту, і в газеті ми прочитали маленький замітку про партійні збори в Спілці, які відбулися вчора, Іван Кіндратович одразу якось змінився.

— Ні, — сказав він, — я не маю права навіть умерти. Вони взяли в мене партквиток, але я комуніст, письменник. Піду в НКВС і дізнаюся сам, чого від мене хочуть.

Він одягнувся, взяв із собою, щоб злати, револьвер — маленький браунінг. Він ніколи з нього не стріляв і не знав, чи він взагалі діє. Загорнули ми разом в папір револьвер, я зав'язала мотузком.

— Ти ж не будеш довод?

— Я зараз прийду.

Провела його до дверей, а потім пішла в його кабінет і з вікна дивилася, як він пройшов від вікна по вулиці Коцюбинського на вулицю Леніна.

Чому я не пішла з ним? Це питання мучить мене й тепер. Але несподівано Олег, а в нас була якась дуже непевна жінокаробітниця. Я боялася його залишити. Іван, виходячи з дому, пішов до Леся і поцілував його... І це було востаннє...

Він не повернувся.

Минув день, почало вечоріти. За відчиненими вікнами кричали машини, навпроти в будинку запалилися вогні... Як я це пам'ятаю. Особливо машини... Пробігаючи поїди вікнами, так голосно і байдуке кричали... Саме кричали.

Я накинута пальто й побігла в місто. Я бігла на Інститутську, а який саме номер, я не знала. Я питала людей, вони здивовано дивилися на мене і спрямували в комендатурі НКВС.

— Був у вас удень Микитенко? Він мав узяти перепустку.

— Ні, не було.

— Він мав злати зброю.

— Підіть в обласне НКВС.

Там — та сама відповідь. Навіть з легкою посмішкою:

— Не було.

— А де ж він?

— Не знаємо!

Я знову до комендатури, де була до цього.

— Прийдіть через 10 днів до вікна приймального.

А через 10 днів та сама відповідь — немає.

Жінки, яких я зустрічала в довгій черзі біля цього вікна, казали мені, що 10 днів тому бачили, як Микитенко підходив до вікна перепусток, але не помітили, куди він пішов після цього пішов: чи на вулицю, чи вліг приміщення. Навіть зауважили, що він був блідий, не такий, яким бачили його завжди.

Він не повернувся. І почалися дні безнадійних шукач по тюрмах, етапах, прокуратурі, НКВС, міліції, в моргах.

День за днем, шоденно. Протягом місяців, років.

Інформація про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Будшляхмаш»

Повна фірмова назва: відкрите акціонерне товариство «Будшляхмаш».

Місце знаходження: Україна, Київ, вулиця Дегтярівська, 21. Історична довідка: Відкрите акціонерне товариство «Будшляхмаш» є правонаступником ВАТ «Київський завод інженерних машин та завод «Будшляхмаш».

Завод «Будшляхмаш» (тоді — завод «Стройдор») заснований 1932 року Київським територіальним військово-будівельним управлінням.

1934 року реорганізований у Будкомбінат, виробляв столярні, залізобетонні деталі для реконструкції адміністративних державних будівель у місті Києві.

У перелічені роки почав спеціалізуватися на виробництві оборонної продукції.

У 1957 року завод став підприємством машинобудування і отримав назву «Будшляхмаш».

Спеціалізувався на виробництві продукції для потреб армії. З 1964 року почав виготовляти землерийні й дорожні машини. Цей профіль був збережений до 90-х років.

У січні 1993 року завод перейменований у «Київський завод інженерних машин».

Наказом Мінішпрому України № 930 від 17.06.94 р. створено акціонерне товариство «Київський завод інженерних машин» (ВАТ «КЗІМ»).

Дата реєстрації акціонерного товариства — 21 березня 1994 року, свідоцтво № 00790.

Предмет діяльності: — виробництво та збут землерийної, будівельної техніки та запасних частин до них;

— виробництво та збут товарів народного споживання;

— організація перевезень вантажів у межах країни;

— оренда (лізинг) об'єктів виробничого та соціально-побутового призначення, обладнання, транспортних засобів.

Фінансові результати (прибуток, збитки) і валюта балансу за минулий рік і останній звітний період		
	1996 рік (тис. грн.)	1 півріччя 1997 р. (тис. грн.)
Прибуток (фінансові результати)	1 524	150
Валюта балансу	25 897	26 373

Професійні дані:

Голова правління — Мазуренко Петро Григорович, освіта вища, інженер-механік, виробничий стаж — 26 років.

Головний бухгалтер — Піддубна Раїса Миколаївна, освіта середня спеціальна, виробничий стаж — 20 років, на посаді головного бухгалтера — 5 років.

Діяльність емітента: головний вид діяльності — машинобудування та реалізація продукції і товарів.

№	Показники	1996 р. (звіт)	1 півріччя 1997 р. (звіт)
1.	Обсяг виробництва (тис. грн.)	5 503,8	1 740,6
2.	Обсяг реалізації (тис. грн.)	3 951,0	1 152,4
3.	Добросовісна заборгованість (тис. грн.)	485	622
4.	Кредиторська заборгованість (тис. грн.)	2 538	2 222
5.	Середньоспожива кількість працівників (гол.)	1 003	935

Дані про емісію акцій:

Створено створено згідно з наказом Мінішпрому України № 930 від 17.06.94 р.

Перша емісія: свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 31.1.94 видане 28.04.94 р. Київським Мисфінуправлінням.

Акції прості іменні. Загальна кількість — 76 309 (сімдесят шість тисяч триста дев'ять) штук, номінальна вартість — 1,05 гривні; сума емісії — 80 124,45 (вісімдесят тисяч сто двадцять чотири гривні 45 копійки).

Порядок розміщення акцій згідно із планом:

— підляговий продаж акцій:

— всього: — 15 800 шт. на суму — 16 590 грн.

— процентні: — 20,7,

із них:

— працівникам підприємства:

— всього — 13 830 на суму — 14 521,5 грн., проценти — 18,12,

— за приватизаційні папери:

— 6 780 шт. на суму 7 119 грн.;

— за отримку:

— 7 050 шт. на суму 7 402,5 грн.

Продаж акцій на конкурсних засадах громадянам України та фінансовим посередникам:

— Кількість акцій — 28 728 шт. на суму 30 164,4 гривні, проценти 37,65.

Залишається у державній власності:

— кількість акцій — 31 781 шт.;

— на суму (гривні) — 33 370;

— проценти — 41,65.

Дата початку розміщення акцій на пільгових умовах серед працівників — 26.09.95 р.

Закінчення розміщення — 15.02.96 р.

Початок відкритого (вільного) продажу акцій — 01.11.95 р.

Закінчення відкритого (вільного) продажу акцій — 30.11.95 р.

Претензії осіб, які придбали акції до опублікування інформації, приймаються протягом місяця з дня опублікування інформації.

Дивіденди будуть виплачуватися за підсумками року, після затвердження їх розмірів загальними зборами акціонерів у визначений термін.

Переподання емісії не було.

Фактори ризику: погіршення економічної ситуації в країні; інфляційні процеси; зміни законодавства про оподаткування.

Арbitражний судом м. Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44В) за позовом ДПА у Залізничному районі м. Києва порушено справи про банкрутство:

— товариства з обмеженою відповідальністю «АСМА» (Київ, вул. Олександрівська, 4, кв. 5; р/р 1467608 в АКБ Лебгбанк);

17/282 приватного підприємства «Скорпіон» (Київ, вул. Урицького, 37, кв. 38; р/р 644134 в Залізничному відділенні УСБ);

5/11 малого приватного підприємства «ІВА» (Київ, вул. Політехнічної пр-д, 40; р/р 1468632 в Дніпропетровському від. ПІБ);

16/2016 приватної науково-виробничої фірми «Біотех» (Київ, вул. Уманська, 27, корп. 1, кв. 90; р/р 3468682 в Залізничному відділенні ПІБ).

Майнові вимоги кредиторів і можливих санаторів подаються до Арbitражного суду в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арbitражний суд Донецької області (340105, Донецьк, б. Пушкіна, 34) возбудив дело № 13-5/5Б о признании банкротом СП «ТАК» (юридический адрес: Донецкая область, г. Макеевка-13, ул. Туполева, кооператив «Бриз»; расчетный счет 1467770 в Калининском отделении АК ПИБ г. Донецка).

ООО «Техвз'язкавтоматика» (320029, Днепропетровский ул. Суворова, 13, кв. 16), зарегистрированное 22 ноября 1995 года исполкомом Красногвардейского района г. Днепропетровска, свидетельство № 23646383, сообщает о своем банкротстве.

Претензии принимаются в течение одного месяца после опубликования объявления.

В Арbitражном суді Київської області (252033, Київ, вул. Жилинська, 58 б) порушено справу про визнання банкрутом ТзОВ «Саторі» (250020, Бровари, вул. Гагаріна, 10, кв. 41; р/р 467504 в Броварському відділенні ПІБ).

Претензії кредиторів та санаторів приймаються у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арbitражний суд Донецької області (340105, Донецьк, б. Пушкіна, 34) возбудил дело № 23-1/8Б о признании банкротом ООО «Русь». Юридический адрес: 340087, Донецк, ул. Бакинских комиссаров, 18; расчетный счет 2467016 в Южйевском АК ПИБ Донецка, МФО 334408.

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования данного объявления.

Арbitражний суд Херсонської області (325000, Херсон, ул. Горького, 18) возбудило дело № 17/6а-Б от 16.11.95 о банкротстве МП «Гранат» (г. Херсон, р/с 1468614 в ПИБ Обл. упр.).

Арbitражний суд Донецької області (340105, Донецьк, б. Пушкіна, 34) возбудил дело № 23-1/8Б о признании банкротом ООО «Русь». Юридический адрес: 340087, Донецк, ул. Бакинских комиссаров, 18; расчетный счет 2467016 в Южйевском АК ПИБ Донецка, МФО 334408.

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования данного объявления.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Арbitражний суд Хмельницької області (280000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ріел-Волд» (Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Котловського, 17; розрахунковий рахунок 467533 в Шепетівському відділенні Промінвестбанку, МФО 315450, ідентифікаційний код 21342905) — справа № 233 — Б/2.

Организация реализует по ценам ниже заводских:

- арматуру,
- уголок,
- швеллер,
- катанку,
- лист,
- лист-волну,
- трубы в ассортименте,
- круги стали: 65Г, У8А,
- балку двутавровую.

Возможен бартер на с/х продукцию.

Тел. (0562) 42-41-54, 42-31-21.

Арbitражний суд Херсонської області (325000 г. Херсон, ул. Горького, 18) возбудило дело № 17/6а-Б от 16.11.95 о банкротстве МП «Гранат» (г. Херсон, р/с 1468614 в ПИБ Обл. упр.).

ЗАОЧНЕ НАВЧАННЯ

Всього за 4 місяці, ЗАОЧНО, не виходячи з дому, без обмежень за віком та освітою Ви отримаєте:

- ПРОФЕСІЮ БУХГАЛТЕР
- ВИСОКОПЛАЧУВАНІ ПЕРСПЕКТИВУ
- СВИДОЦТВО державного зразка
- РЕКОМЕНДУЮЧІЙ ЛИСТ для швидкого вступу на роботу

Пишіть за адресою: 310001, м. Харків, пр. Московський, 138-а/597320159, КХЕІ, Заочне відділення «Бухгалтерський облік».

Вам будуть обов'язково надіслані правила прийому і порядок навчання.

Харківський Фінансово-Економічний Інститут

Правління ВАТ «Київське АТП-13003» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбулися 24 жовтня 1997 року о 12-й годині за адресою: Київ, вул. Гринченка, 18, «Київське АТП-13002», актовий зал.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати роботи за 1996 фінансовий рік та перше півріччя 1997 року;
2. Затвердження статуту в новій редакції;
3. Затвердження положень «Про загальні збори акціонерів», «Про спостережну раду», «Про ревізійну комісію»;
4. Вибори керівних та контролюючих органів товариства;
5. Різне.

Початок реєстрації — о 10-й годині.

Хочеш учитися?.. Це так просто!

Рекомендовано Міністерством освіти України

МОВНІ КУРСИ

	за 1 мис.	всього
■ Англійська для початківців	5,98	16 мис.
■ Англійська для початківців ПЛЮС	5,98	24 мис.
■ Англійська для середнього рівня	6,48	16 мис.
■ Англійська для середнього рівня ПЛЮС	6,48	24 мис.
■ Англійська для вищого рівня	6,98	9 мис.
■ Англійська для дітей II рівня	6,98	9 мис.
■ Англійська для дітей III рівня	6,98	9 мис.
■ Німецька для початківців	5,98	16 мис.
■ Німецька для початківців ПЛЮС	5,98	24 мис.
■ Німецька для середнього рівня	6,48	16 мис.
■ Німецька для середнього рівня ПЛЮС	6,48	24 мис.
■ Французька для початківців	5,98	16 мис.
■ Французька для початківців ПЛЮС	5,98	16 мис.
■ Італійська для початківців	5,98	16 мис.
■ Іспанська для початківців	5,98	16 мис.

ПРОФЕСІЙНІ КУРСИ

о Маркетингу НОВИЙ!

ХОБІ - КУРСИ

о Косметики НОВИЙ!

ЕВРОПЕЙСЬКА ШКОЛА КОРЕСПОНДЕНТСЬКОЇ ОСВІТИ

НАЙЛІПША НАЙКРАЩА НАЙБІЛЬША

КУПОН НА БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОБНИЙ УРОК

284488

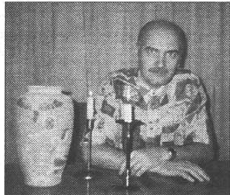
ГОЛОС УКРАЇНИ

5 вересня 1997 року. № 166 (1666)

Портрет

Споглядаючи реальність, чути звуку таїни

ВСІ часи найдивовижнішим проявом мистецької вдачі було передчуття майбутнього. Колиш талановитий композитор, випускник Київської державної консерваторії Ігор Корнілевич мріяв про славу, але не увізва її. Згодом прийшло відчуття професіоналізму, коли вже знайшов цей спрощений шлях до легкого успіху і з'явився натомість спрага високого. А згодом виявилось, що прихильність долі — це іспит на дорослість і самодостатність.

ром, автором музики та аранжування.

Разом із співавтором цих творів І. Корнілевич відкривав шанувальникам сучасної пісні нові імена виконавців, що продовжували славні традиції. Це — Ірина Ситникова (Одеса), Оксана Тарасюк і Олег Катков (Київ).

На часі — нові проекти Ігоря Корнілевича, зокрема опера за романом О. Балзика «Серафіта» (лібрето С. Губернчука) за участю зірок української естради. Триває робота над репертуаром для Л. Доліної та Р. Колопа. Отож, один із найталановитіших митців України на порозі третього тисячоліття шукає зв'язки пісенних традицій із майбутнім.

Вікторія МУРАТОВА,
музикознавець.

Фото Сергія
МАШАГІРОВА.

Спроба пізнання реального світу дала, на перший погляд, результат, не адекватний першій сподіванням музиканта, а на другий, — надала шанс набуту справжнього, «ремесницького», професіоналізму. Третій пункт у цьому первинному комплексі складових успіху — це зустріч з поетом А. Матвійчуком, що народила чимало шлягерів «Ми — українці», «Чумацький шлях», «У човнику твоїх долонь».

На сьогодні у дарючку композитора майже 200 творів. Серед них — хорові «зоряна» композиція «Ми — українці», що її написав ніби у відповідь на пісню, записану американськими співаками. Своєю часу це було, як вибух. Виконуючи простий, як задалось, за мелодією і поетичним змістом пісень твір, наші «попсовики» замислювалися про патріотизм і віру в майбутнє. На першій Міжнародній українській виставці в Маямі відвіду-

вачам дарували платівку з записом цієї пісні. Голоси Тетяни Луканової, Володимира Удовиченка, Руси, Лариси Канарської, Віталія Свирида, Любові та Віктора Анисимових лунали в усіх українських осередках.

А коли на II Всесвітньому конгресі українців делегати побачили надрукований клавір пісні «Ми — українці», вони отримали підтвердження: це — гімн української діаспори у світі.

Маяючи пропозиції від друзів у США та Канаді, І. Корнілевич залишився в Україні. Тепер він тішиться тим, що незалежна держава міцніше та розвивається.

Новий дарунок долі — творчий тандем з молодим талановитим поетом Сергієм Губернчуком. Написано вже 50 пісеньних творів, розпочато роботу над записом магнітоальбомом пісень у власному виконанні Сергія. У цьому проєкті Ігор Корнілевич виступає продюсе-

Беккера і молодий Людмила Савенко різняться, та все ж є й спільне у представлених ними роботах «Дівчина біля моря» та «Рибачка Соня» — романтичність, витонченість, ліризм.

Своє бачення то лагідної, то різкої природи, взаємодії людини зі стихією вкладає у твори Петро Сон і Євген Ревелюти, Святослав Скороботов і Олександр Лемковець, Костянтин Зарицький і Сергій Білик... Й, водночас, у кожного з них є щось від Айвазовського. Недарма ж вони з одного племені митців — племені мариністів, у якому Іван Костянтинович залишився, звісно, неперевершеним майстром.

На знімку: картина І. Айвазовського «Чорноморський флот у Феодосії».

Начальник балагана — редактор «Балагаші»

Олександр Каневський — відомий сатирик, драматург, письменник, що нещодавно прибув до української столиці з Ізраїлю. Там він плідно працював на літературній та видавничій ниві, зокрема редагував журнал «Балагаша». 12 вересня ця весела людина стане героєм власного творчого вечора «У нашому балагані», що відбудеться в конференц-холі Будинку торгівлі. Тут зберуться кияни з особливо загостреним почуттям гумору.

Погода на вихідні

6 вересня в Україні без опадів. Вітер слабкий. Температура вночі 3 — 8, вдень 15 — 20, на півдні та заході до 23 градусів тепла.

7 вересня переважно без опадів, лише на заході місцями короткочасні дощі, грози. Очікується підвищення температури на 3 — 5 градусів.

На Київщині в суботу температура повітря вночі 3 — 8, вдень 18 — 23 градуси тепла. В неділю — потепління на 3 — 5 градусів.

Український гідрометцентр.

Астрологічний прогноз на 8 — 14 вересня

Протягом усього наступного місяця не рекомендовано розпочинати щось масштабне, оскільки ми перебуваємо під впливом минулого сонячного і наступного місячного затемнення. Уважно ставтеся до свого здоров'я, бо стан організму нестабільний. Водночас, якщо вам пощастить повернути свої справи на краще, може статися докорінний перелом у вашому житті.

Овен (21.03—20.04). Перша половина тижня — більш вдала, тому не відкладайте справи на потім. Можливе погіршення самопочуття в четвер або в п'ятницю не слід пов'язувати з впливом затемнення: скоріш за все, ви намагаєтесь взяти на себе надто багато.

Телець (21.04—20.05). Дні весяні для вас — 11 і 12 вересня. Прагніть стабільності у всьому — це може стати запорукою ваших майбутніх успіхів.

Близняти (21.05—21.06). Якщо вам раптом здаватиметься, що доля до вас несправедлива, не намагайтеся за всяку ціну напалити на своєму. Краще перенесіть свої справи на вихідні, коли ваш настрій поліпшиться.

Рак (22.06—21.07). Триває період фатальних знайомств. Кожна, навіть побіжна, розмова може мати далекосяжні наслідки у найкращому розумінні. На цьому тижні закладається серйозний фундамент ваших майбутніх звершень.

Лев (22.07—22.08). Прояв ініціативи для вас не надто бажаний. Перша половина тижня досить вдала. Вівторок, який перебуває під покровительством Марса, сприятливий для народження у серпні — якщо, звичайно, вони хочуть себе проявити.

Діва (23.08—22.09). Ані в понеділок, ані в п'ятницю народженням у серпні не радимо приймати важливі рішення, надто пов'язані з використанням чужих грошей. Найсприятливіший день — четвер.

Терези (23.09—22.10). Час від часу представникам вашого знаку корисніше філософствувати. Тому вам треба частіше усамітнюватися. У першій половині тижня, а також у вихідні, матимете досить можливостей для приємного відпочинку.

Скорпіон (23.10—22.11). Ви відчуєте приплив сил, оскільки планета Марс у цей час перебуває у вашому знаку. Вам не можна відмовити в обережності й впевненості в собі. Ці риси впливатимуть на фінансовий успіх, який може бути чималим. Та не варто про нього нікому розповідати.

Стрілець (23.11—21.12). На ваш знак майбутнє і минуле затемнення справлять дуже сильний вплив. Тому не розслабляйтеся й на мить, оскільки кожна подія може мати безліч наслідків.

Козеріг (22.12—20.01). Ваші доходи поки що не відповідають масштабів вашої діяльності. Намагайтеся повернути на свій бік якнайбільше солідних партнерів. Саме вони допоможуть вам розв'язати ваші проблеми.

Водолій (21.01—19.02). Намагайтеся бути дипломатичними. Це забезпечить вам успіх. А будь-які надто різкі слова або ризиковані дії з вашого боку можуть спричинити небажані наслідки.

Риби (20.02—20.03). Вівторок і середа — не надто благополучні дні для вас. Тому не варто планувати відповідальні справи на ці дні. Чим кращі ваші стосунки з партнерами (дівчачими і шлюбними), тим легше ви переживете кризовий час між затемненнями.

Афіша вихідних днів

• Київ

Національний драмтеатр імені Івана Франка: субота — комедія «Приборкання горливої» У. Шекспіра; неділя — казка «День народження кота Леопольда» А. Хайта (о 12-й годині), «Майстер і Маргарита» за М. Булгаковим.

Театр драми і комедії: субота — драма «Живий труп» Л. Толстого; неділя — романтичні пригоди «Острів скарбів» Р. Стівенсона, шоу-пародія «Я вам потрібен, панове» за п'єсою О. Островського «На всякого мудреця доволі простоти».

Початок вистав о 19-й годині.

• Одеса

Академічний театр опери і балету: субота — опера «Севільський цирюльник» Дж. Россіні (о 19-й годині); неділя — балет «Бембі» І. та Ю. Ковачів (о 12-й годині), вечір однокатних балетів на музику П. Чайковського, Ж. Бізе, Р. Шедрина (о 18-й годині).

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
Редакція не закликає поділяти позиції авторів публікацій.
За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 254064.

Комбінат друку видавництва «Преса України»
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0312166.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редакторів: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
Руконіслю не повертаємо.
Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.